

(5) அறிவிப்பு.

துணை மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுப்பதற்கான கால வரம்பு குறித்து :

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுக்க விரும்பும் உறுப்பினர்கள் நம்முடைய பேரவையின் 156-வது விதியின்கீழ் நாளை பிற்பகல் 3 மணிக்குள் அவற்றைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(6) 1973-74-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம்.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் பேரில் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 86,99,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

DR. H.V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss policy and to stress the need on the part of the H.R. & C.E. Commissioner to reduce the number of days of his tour and try to stay in the office itself so as to avoid delay in the disposal of the departmental work.

“That the allotment of Rs. 86,99,800, under Demand No. 12—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959, be reduced by Rs. 100.”

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY : Sir, I move the following cut motion to discuss the necessity to renovate all old temples.

“That the allotment of Rs. 86,99,800, under Demand No. 12—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959, be reduced by Rs. 100”.

1973 மார்ச் 26]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, கோவில்கள் நிர்வாகத்தை எல்லாம் அந்தந்த நகர, கிராம, பேரூராட்சி மன்றத்திடம் விடவேண்டும் என்பதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 86,99,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I move the following cut motion to discuss about the abolition of the Kanyakumari Devaswom Board consequent on the abolition of the privilege of the Travancore Maharaja...

“That the allotment of Rs. 86,99,800, under Demand No. 12—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959, be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, கோவில் தேவஸ்தானப் பணியாளர்களுக்குச் சீரான ஊதியத்தை அரசாங்கமே வழங்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 86,99,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் பேரில் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,02,28,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”

THIRU K. S. KOTHANDAR MIAH : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 2,02,28,900, under Demand No. 10 Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100.”

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss the desirability of reforming the scheme with a view to enable the consumers to get good milk and make the scheme a viable unit—

“That the allotment of Rs. 2,02,28,900, under Demand No. 10—Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100.”

(Dr. H. V. Hande)

[1973 மார்ச் 26]

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY: Sir, I move the following out motion to discuss policy and the need to get more machines for converting milk into milk powders to avert loss in milk supply schemes—

“That the allotment of Rs. 2,02,28,900, under Demand No. 10, Milk Supply Schemes be reduced by Rs.100.”

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, கிராமங்கள்தோறும் பால் உற்பத்திக்கு ஏதுவாக சங்கங்கள் அமைத்துக் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்பதைக் குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,02,28,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு நியாயமான விலையை நிர்ணயிக்கத் தவறியது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,02,28,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரசு பால் பண்ணை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்குத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,02,28,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, அறநிலையத் துறையின் குறிப்புகளும், பால் வழங்குத் துறையின் குறிப்புகளும், @ மன்றத்தின் முன்னாலே வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை நடவடிக்கை குறிப்பேட்டில் பதிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீண்ட நெடுங்காலமாக கோவில்களிலே பணியாற்றுகிற உள்துறை அல்லது வெளித்துறையில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக் கெல்லாம் அவர்களுடைய ஊதிய உயர்வு நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்ற கோரிக்கையும், அதிலே ஆண்டுதோறும் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கவேண்டுமென்ற வேண்டுமோளும் நீண்ட நெடுங்காலமாக பரிசீலிக்கப்பட்டு வந்து, இன்றைய தினம் அதை நிறைவேற்றும் வகையில் நம்முடைய தமிழ்நாடு

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

முதலமைச்சர் உத்தரவிட்டு இருக்கிறார்கள். அதன்படி அதிலே பணியாற்றி வருகிற சுமார் 50,000-க்கு மேற்பட்ட ஊழியர்களுக்கு வருகின்ற மாதத்திலிருந்து அதிகபட்சமாக ரூ. 10-க்கு மேற்படாத அளவுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதேபோல், நீண்ட நெடுங்காலமாக ஆண்டு ஊதிய உயர்வு இல்லாமல் அவர்கள் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அதை மாற்றி அந்தந்தக் கோவில்களில் வரும் வருமானத்திற்கு ஏற்றவாறு ஆண்டு ஊதிய உயர்வு கொடுப்பது என்று அரசாங்கம் முடிவு எடுத்து, அப்படி ஊதிய உயர்வு கொடுப்பதன் மூலம் நிரந்தர ஊழியர்கள் 13,000 பேரும், மொத்தத்தில் 50,000-க்கும் மேற்பட்ட ஊழியர்களும் பலன் பெறுகிறார்கள். அதனாலே அந்தத் துறைக்கு ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் 60 லட்சம் கூடுதல் செலவு ஏற்படுகிறது. அதிலே பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக விடுத்து வந்த கோரிக்கையை இதன் மூலம் நிறைவேற்றுகிறோம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கோவில்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். நிர்வாக அதிகாரிகள் 10 ஆண்டு காலம் 15 ஆண்டு காலம் பணியாற்றியிருந்தாலும் அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு வாய்ப்புகள் மிகவும் குறைந்து இருக்கிற காரணத்தால் அவர்கள் உற்சாகம் கெடுகிறது. அந்த வகையில் அவர்கள் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களை உற்சாகப்படுத்தக் கருதி கீழ்க்கண்டவாறு, சமீபத்தில் மாற்றி அமைத்து பதவி உயர்வு கொடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதுவரை ஐந்தாவது நிலையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற (Fifth grade) எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர் என்கின்ற நிலைமையை மாற்றி, அதை ஒழித்துவிட்டு நான்காவது நிலை என்று நான்கு தினத்திலிருந்து கொடுக்கப்படும் என்ற அறிவிப்பை இப்போது தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல் நான்காவது நிலை ஊழியர்கள் ரூ. 30,000 வரையில் வருமானம் உள்ள கோவில்களில் உள்ள எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர்கள் என்ற நிலைமையை மாற்றியமைத்து, 25,000 ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ள கோவில்களில் உள்ளவர்கள் நான்காவது நிலை என்றும், 50,000 ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ள கோவில்களில் உள்ளவர்கள் மூன்றாவது நிலை என்றும், ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ள கோவில்களில் உள்ளவர்கள் இரண்டாவது நிலை என்றும், மூன்று லட்ச ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ள கோவில்களில் உள்ளவர்கள் முதல் நிலை என்றும், 5 லட்சம் ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ள கோவில்களில் உள்ளவர்கள் முதல் நிலையிலேயே தேர்வு நிலை என்றும், 15 லட்ச ரூபாய் வரையில் வருமானம் உள்ள கோவில்களில் உள்ளவர்கள் உதவி ஆணையாளர்கள் என்றும், 15 லட்சத்துக்கு மேல் வருமானம் உள்ள கோவில்களில் உள்ளவர்கள் தோஷு நிலை உதவி ஆணையாளர்கள் என்கின்ற வகையில் கோவில்கள் நிலை எல்லாம் மாற்றியமைக்கப்படும். பழனி முருகன் கோவில் மட்டும் உதவி ஆணையாளர், துணை ஆணையாளர் என்ற வகையில் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். மற்றெல்லா கோவில்களுக்கும் இப்போது அறிவிக்கப்படும்

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1973 மார்ச் 26]

முறையில் மாற்றியமைக்க முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுவேன்.

அதேபோன்று கோவில் நிர்வாக அதிகாரிகள் நீண்ட நெடுங் காலமாக 16 கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்திடம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதில் முக்கியமான கோரிக்கையின் பேரில் முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டிலிருக்கின்ற—நமது கட்டுப்பாட்டிலிருக்கும் 17,000-க்கு மேற் பட்ட கோவில்களுக்கு அறங்காவலர்களே, நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. அதே போல் பட்டதாரி அல்லாத நிர்வாக அதிகாரிகளில் உதவி ஆணையாளர்களாக உள்ளவர்கள், அவர்களுடைய சர்வீஸ் அடிப்படையில் ஆணையாளராக நியமனம் செய்யவேண்டும் என்ற கோரிக்கையையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. இப்படி 16 கோரிக்கைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் 12 கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு உத்திர விட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மானியத்தின் மீதும், பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறை மானியத்தின் மீதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்தக் கோரிக்கையின் மீதான விவாதத்தை முடித்துவிட்டு, பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் உள்ள கோரிக்கையை 12½ மணிக்குள் எடுத்தாக வேண்டும். ஆகவே, இந்த விவாதத்தை 12 மணிக்குள் முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களையும், அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் 1½ மணி நேரம் இருக்கிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, மூன்று மானியங்கள் இருக்கின்றன. ஒரேடியாக முடிக்க முடியாது. ஆகவே, ஒரு கோரிக்கையை சாயங்காலம் வைத்துக் கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Mr. Deputy Speaker, Sir, the Demand No. 4, General Sales Tax and other Taxes and Duties is a very important Demand. The Hon. Minister for Revenue expects a revenue of Rs. 110.82 crores this year under this Demand. It is not an easy Demand. Unless some hours are allotted, I do not think we will be doing justice to that subject.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் முடிவு செய்துதான் போட்டிருக்கிறது. பின்னர் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மணவி சி. கந்தசாமி]

ஒவ்வொரு வருடமும் கருத்துக்களைச் சொல்லி வருகின்ற நேரத்தில், அந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் அடுத்த வருடம் வரையில் கவனிக்கப் படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால் மறுபடியும் திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல வேண்டி ஏற்படுகிறது. கோவில் நிலங்களிலிருந்து இந்த வருடம் 6½ கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் இந்தக் கோவில் நிலங்களை அதில் உழைக்கக்கூடிய குடியானவர்களுக்குச் சொந்தமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறேன். அதைப் பற்றி தெளிவான முடிவை எடுக்க இன்னும் அரசு மறுக்கிறது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, நான் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். குத்தகைக்காரர்களுக்கும் சாகுபடி செய்துகொண்டிருப்பவர்களுக்கும் அந்தக் கோவில் நிலங்களை சாஸ்வதம் ஆக்குவதற்கான வகையைச் செய்தால், இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் நல்ல காரியமாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால், இந்தக் கோவில் நிலங்கள் பல்வேறு ஜில்லாக்களில் பல நூற்றாண்டுகளாக பலரால் சொந்தமாக அனுபவிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதைக் கண்டுபிடிக்க விசேஷ இலாக்கா போட்டிருக்கிறோம் என்றார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் ஏதாவது ஒரு விஷயத்தை அந்தத் துறையினர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், கோவில் நிலம் துர்விநியோகப்படுத்தப்படுகிறது என்று சொன்னாலும் கூட துரித நடவடிக்கை எடுக்க மறுக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக, இப்படிப்பட்ட விஷயங்களை இந்தத் துறையினரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, நாம் ஏன் பொல்லாப்பு அடைய வேண்டும் என்று ஒதுங்கியிருக்கின்ற நிலைமை ஏற்படும்.

பல்வேறு விஷயங்களை நான் கேள்விப்படுகிறேன். பல கோவில் சொத்துக்கள், நிலங்கள் தனியார்களின் சொந்தவடமை ஆக்கப்பட்டிருக்கின்ற நூற்றுக்கணக்கான உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. இதுபற்றி தீவிர பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு சப்ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசிலும் 100 வருட ரிகார்டுகளைப் பரிசீலனை செய்து, கோவில் நிலங்கள் சொந்த உடமை ஆக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கின்ற ஆராய்ச்சி நடத்தினாலும் நல்லது. ஒவ்வொரு சப்ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசுக்கும் சுற்றறிக்கை அனுப்பி, விவரங்களைச் சேகரித்து அதைப் பயன்படுத்தி கோவில் நிலங்களை மீட்பது சம்பிரதாயமாக இல்லாமல் நடைமுறையில் வரும் நிலைமையில் நடவடிக்கை துரிதமாக எடுக்க வேண்டும். இத்தகைய புகார்கள் வரும்போது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து கவனிக்காவிட்டால், சொத்தை அபகரித்தவர்கள் நம் மேல் காழ்ப்பு அடைகிறார்கள். அரசியல் செல்வாக்குப் படைத்தவர்களின் தலையீடு காரணமாகவும், இந்த இலாக்காவில் ஓரளவக்கு இருக்கின்ற ஊழல்களும் தான் இப்படிப்பட்ட தவக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகின்றன என்று குற்றம்சாட்ட விரும்புகிறேன். ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கோவில் நிலங்கள் ஏதாவது சட்ட பூர்வமாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றனவா, அல்லது வேறு என்ன வகையில் சையசப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று விசேஷ ஆராய்ச்சியை நடத்த வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஒரு விசேஷ

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1973 மார்ச் 26]

ஸ்குவார்ட் போட்டு, இப்படிப்பட்ட நிலங்களை மீட்க ஒரு விசேஷ துப்பறியக் கூடிய துறையைப் போட்டு, அந்த இலாகாவின் மூலம் அரசின் கவனத்திற்கு இத்தகைய விஷயங்கள் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவில்கள் சித்தவைத்திய சாலைகள், 5, 6 இடங்களில் தான் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தால் லட்ச ரூபாய்க்குமேல் ஆண்டிற்கு வருமானம் வரக்கூடிய கோவில்கள் 100 இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே அத்தகைய கோவில்கள் சித்த மருத்துவசாலைகளை ஏற்படுத்துவது அவர்கள் இஷ்டம் என்று விருவதில் பிரயோசனமில்லை. கோவில் தர்ம கர்த்தாக்கள் விரும்பினால் செய்யலாம் என்ற நிலைமை இல்லாமல், கட்டாயம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். கோவில்களில் பல சித்தர்கள் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் சித்த வைத்தியசாலைகளைக் கட்டாயம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று தாக்கீது அனுப்பப்பட்டவேண்டும். அறங்காவலர்கள் இஷ்டப்பட்டால் வைக்கலாம் என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு கோவில்களில் எல்லாம் உள்ள கல்வெட்டுக்களிலிருந்து தமிழ்நாட்டு சரித்திரத்தை கல்லியெடுத்து ஆராய்ச்சி செய்து கோவில் வளர்ச்சி சரித்திரம், ஸ்தல புராணங்கள் இவைகளை எல்லாம் முறைபடுத்த, கோவில்கள் மூலமாக என்ன விஷயங்கள் புலனாகிறது என்று ஆராய்ச்சி செய்யும் வகையில் ஆராய்ச்சிக் குழு ஏற்படுத்தி, கல்வெட்டுக்கள், செப்புப் பட்டயங்கள் இவைகளை ஆதாரம் வைத்துக் கொண்டு தமிழ்நாட்டின் சரித்திரத் தன்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்ற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதற்கு இந்தக் கே வில் களின் வருமானம் பிரயோசனமாக இருக்கும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

முற் அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு ஜனநாயகத்தின்மீது நம்பிக்கை வைத்திருப்பவர்களைப்போல கோவில்களின்மீதும் நம்பிக்கை வைத்திருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். சில குறிப்பிட்ட கோவில்களின்மீது அதிகமாக நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அங்கே சில குறிப்பிட்ட விசேஷங்கள் இருக்கின்றன. அந்த விசேஷங்கள் விஞ்ஞான ரீதியிலேகூட சரியாக இருக்கின்றன. மேல் நாடுகளிலேகூட அப்படிப்பட்ட விசேஷ இடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே எந்தெந்த இடத்தில் என்னென்ன விசேஷங்கள் என்று வகைப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.

நமது நாட்டிலேயும் இன்றைக்குப் பல தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. அந்த தீர்த்தங்களில் உள்ள தண்ணீருக்குச் சில விசேஷங்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். சில தீர்த்தங்களில் நீராடினால் சில நோய்கள் கூட போய்விடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே நமது அறநிலையத் துறையிலிருந்து எந்தெந்தத் தீர்த்தங்களில் என்னென்ன விசேஷங்கள், என்னென்ன பலன்கள் என்பதை வகைப்படுத்தி அறிவிக்க வேண்டும்.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மணவி சி. கந்தசாமி]

அப்படிச் செய்வது பக்தர்களுக்கு மட்டுமல்ல; மற்றவர்களுக்கும் பயன்படும்.

சமீப காலத்தில்கூட நான் நம்முடைய அமைச்சரவர்களுடைய பகுதியில் வாளத்தோட்டம் என்ற இடத்திற்குப் போயிருந்தேன். அங்கே இருக்கின்ற கோவிலுக்கும் போயிருந்தேன். அந்த மண்ணுக்கு விஷத்தைக் கூட எடுக்கும் சக்தி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் தோறும் ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் வருகிறார்கள். 2 லட்சம் ரூபாய் உண்டி வருமானம் கிடைக்கிறது. இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து பெரிய அளவிலே மக்களுக்குப் பயன்படும்படி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இன்னும் வருமானம் பெருகும். அந்த வகையிலே தீர்த்த ஸ்தலங்களையும், விசேஷத் தன்மைவாய்ந்த இடங்களையும் ஒழுங்குபடுத்தி அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கோவில் பஞ்சாயத்தார்களை நியமிப்பதுபற்றிச் சொல்கிறேன். அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமிக்க வேண்டும். தேர்தல் என்றால் பொதுமக்கள் தேர்ந்தெடுப்படுபது என்று நான் சொல்லவில்லை. 5 பேரை நியமிப்பது என்றால், 2 பேரை நாமிகளைச் செய்யலாம், 3 பேரை சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன் மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுத்து நியமனம் செய்யலாம். அப்படிச் செய்தால் கோவில் நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடைபெறும். ஜனநாயக முறையில் கோவில் பஞ்சாயத்தார்கள் நியமிக்கப் பட்டதாகக் கருதப்படும். எனவே, அறங்காவலர்களை நியமிக்கும்போது அமைச்சரவர்கள் இதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு அறங்காவலருக்கு ஒரு கோவிலுக்குமேல் இருக்கக் கூடாது. இப்போது 7, 8 கோவில்களில் ஒருவர் அறங்காவலராக இருக்கிறார். அதனால், சில தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே, அந்த முறை கூடாது, அதைத் தடுக்க வேண்டும். மக்கள் மத்தியிலும் அவர்கள் செல்வாக்கு குறைந்துவிடும். அது மட்டுமல்ல; அப்படிப்பட்டவர்களால் உங்கள் கட்சியின் பெயரும் கெட்டுவிடும். பொதுவாக என்னைக் கேட்டால் எம். எல். ஏ. க்கள் அறங்காவலர்களாக இருக்கக்கூடாது. (குறுக்கீடு). எங்கள் கட்சி உறுப்பினர்களை விட்டுவிட்டு நான் சொல்ல வில்லை. எல்லோரையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். எம்.எல்.ஏ. யாக இருப்பவர்களுக்கு ஏகப்பட்ட வேலைகள் இருக்கின்றன. அதைவிட்டுவிட்டு கோவில்களில் போய் உட்கார்ந்துகொள்வது விரும்பத்தக்கதல்ல. மக்களுக்காகச் செய்யவேண்டிய வேலைகளை விட்டுவிட்டு, கோவில்களில் போய் எம். எல். ஏ. க்கள் உட்கார்ந்து கொண்டால் என்ன அர்த்தம்? ஆகவே, எம். எல். ஏ. க்கள் கோவில் நிர்வாகத்திற்குப் போக வேண்டாம்; போகக் கூடாது என்பது என் கருத்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசுவது என் காதில் விழவில்லை. மைக்கில் பேசுங்கள்.

[1973 மார்ச் 26]

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: எனக்கு நன்றாகக் கேட்கிறது. அம்மையார் அவர்கள் பேசினால் என் காதை பொத்துக் கொண்டு போகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உங்கள் காதில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்றால் அதற்கு நான் என்ன செய்யமுடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த வயதிலும் அவ்வளவு நன்றாக காது கேட்கிறது என்றுதான் அதற்கு பொருள்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: ஆகவே, நான் மீண்டும் கேட்டுக் கொள்வது எம். எல். ஏ. கள் மக்களுக்காக ஆற்றவேண்டிய பணிகளைச் செய்தால்போதும்; கோவில் நிர்வாகத்திற்குப் போக வேண்டாம்.

அடுத்து இந்த இலாக்காவில் ப்ரமோஷன் கொடுப்பதில் பல பாரபட்சம் காடப்படுவதாகப் புகார்கள் வருகின்றன. பணியாளர்கள் எல்லோருக்கும் நியாயமான உரிமை இருக்கவேண்டும். முறைப்படி ப்ரமோஷன் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு அமைச்சர்கள் ஆழ்ந்த அக்கறை செலுத்தி நியாயமான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோவில் சிப்பந்திகளாக இருப்பவர்களுக்கு இப்போது சில சலுகைகளை அளித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன். அவர்களும் சர்க்கார் இலாக்காக்களில் இருப்பவர்களைப்போல சலுகைகளை அனுபவிக்கின்ற உரிமை பெற்றவர்கள். எனவே இதை நான் வரவேற்கிறேன் என்று கூறி, இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு கு. காமாட்சி: தலைவரவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன்; பெரியவர் மணலி அவர்கள் எந்தெந்த கோவில்களுக்குச் சென்றார்கள் எந்தெந்த நீரூற்றுகளிலே முழுகி இருக்கிறார்கள், அதனால் என்னென்ன பலன்கள் கிடைத்திருக்கின்றன என்ற விபரங்களை அவர்கள் அறிவித்தால் நலமாக இருக்கும்.

திரு மணலி சி. கந்தசாமி: எஸ்டிமேட் கமிட்டியின் மெம்பர் என்ற முறையில் நம்முடைய உறுப்பினர் திரு பழனிவேல் ராஜன் —எஸ்டிமேட் கமிட்டியின் சேர்மன்—அவர்கள் தயவில் எல்லாக் கோவில்களுக்கும் போய்வந்திருக்கிறேன்.

திரு சொ. பெருமாள்: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வழியில் அயராது பணியாற்றும் இந்த தமிழக அரசின் 1973-74-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தின்கீழ் இன்று இந்த அவையிலே தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கும் இந்து சமய அறநிலையத்துறை மானியத்தையும், பால்பண்ணை வளர்ச்சித் துறை மானியத்தையும் மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்களால் இன்று கொண்டு வரப்பட இருக்கின்ற வருவாய்த்துறை மானிய கோரிக்கையையும் ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு நா. வீராசாமி தலைமை)

1973 மார்ச் 26]

[திரு. செ. பெருமாள்]

இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு நிலையான ஆட்சியாக, சமதர்ம ஆட்சியாக ஏழை எளிய விவசாயி ஆட்சியாசவும் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நலன்களுக்கும், பிற்பட்டோர் நலன்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது; செய்துக்கொண்டு வருகிறது. இந்த முறையிலே சீருமனும், சிறப்புடனும், சிறந்தமுறையில் தமிழகத்தில் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நடைபெறுவதைக் கண்டு பொருமைப்படுபவர்களும், பொச்சரிப்படைகின்றவர்களும் இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக கிடுகிடு போராட்டங்களை எல்லாம் நடத்திப் பார்க்கிறார்கள்; ஆர்பாட்டங்களை நடத்துகிறார்கள். அராஜகங்கள் செய்கிறார்கள். இப்படி யெல்லாம் செய்து மக்களை இந்த அந்த அரசுமீது வெறுப்படையச் செய்யலாமா என்று பார்க்கிறார்கள். இவர்களையெல்லாம் யார் யார் ஏன்பதை மக்கள் புரிந்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னால் பல ஆயிரக்கணக்கான கோவில்கள் பராமரிக்கப்படாமல் பாழடைந்த நிலையிலே கிடந்தன. இன்றைக்குப் பொறுப்பேற்று இருக்கும் இந்த அரசு அப்படிப்பட்ட கோவில்களை எல்லாம் பராமரித்து, மக்களின் கலாச்சாரக் கொள்கையையொட்டி, திருப்பணிகளைச் செய்து, அதனால் நாட்டு மக்களின் பாராட்டைப் பெற்றுவருகிறது. அதுமட்டுமல்ல; தாழ்த்தப்பட்டோர்களையும், பிற்பட்டோர்களையும் கோவில் அறங்காவலர்களாக நியமித்திருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் அர்ச்சனை செய்ய வழிவகைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதை மத்திய அரசும் ஏற்றுக்கொள்கின்ற வகையில் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். நானும் ஒரு ஆதித் திராவிடர் இனத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலே இதெதெத்திற்காக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பிலே இந்த அரசைப் பாராடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவில் வருமானத்தைக் கொண்டு திருமண மண்டபங்கள், கல்விக் கூடங்கள், கல்லூரிகள், உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்குப் பள்ளிக்கூடங்கள், முதியோர் கல்வி நிலையங்கள், மருத்துவ மனைகள் இவைபோன்ற பல நல்ல காரியங்களை எல்லாம் இந்த அறநிலையத்தறை வருவாயில் இருந்து செய்து வருகிறது. ஆகையால் இந்த மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல்லாயிரக்கணக்கான கோவில் வருமானத்தைக் கொண்டு, பல லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு நற்பணிகளைச் செய்துவருகிறது நமது தமிழக அரசு என்பதை அறிந்து உண்மையிலே இந்த நாட்டுமக்கள் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள்.

இருந்தாலும் பல ஆயிரக்கணக்கான கோவில் நிலங்களை பலர் கையகப் படுத்திக்கொண்டு, தங்களுடைய உடைமையாகக் கொண்டாடி வருகிறார்கள் என்று எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தவகையில் பார்க்கின்றபோது, கோவில்களில் இருக்கின்ற கல்வெட்டுக்களைப் படித்துப்

[திரு. செ. பெருமாள்]

[1973 மார்ச் 26]

பார்த்து, ஆராய்ந்து பார்த்து, இந்த சொத்துக்கள் எல்லாம் எப்போது, எந்த முறையிலே வந்தன; யார் யார் இப்போது இந்தச் சொத்துக்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து, இந்தச் சொத்துக்களை எல்லாம் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு அந்தமாதிரியாகத் தனியார் பலர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்த சொத்துக்களை யெல்லாம் சிறு சிறு கச் கையகப்படுத்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். அதைப்போலவே இன்னும் தீவிரமாக ஆராய்ந்து பார்த்து, இன்னும் யார் யாரிடம் கோவில்கள் சொத்துக்கள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை எல்லாம் எடுத்து, தமிழக அரசுத் துறையின்கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அறங்காவலர்களைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இப்போது இருக்கின்ற அறங்காவலர்களின் பதவிக் காலம் முடிவடைந்து, புதிதாக நியமிக்கப்படும் அறங்காவலர்கள் பொறுப்பேற்கச் செல்கின்றபோது அவர்களிடம் பொறுப்பை ஒப்படைக்காமல் தட்டிக் கழிக்கக் கூடிய ஒரு நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நேரங்களிலே, பரம்பரை பாத்தியம் கூறி கோர்ட்டுக்குச் செல்வதும் அதற்குச் செலவுத் தொகையை கோவில்களில் பெறக் கணக்கு எழுதுவதும் இதுபோன்ற பல தவறுகள் நடைபெறுவதாகவும் தெரிகிறது. ஆகவே, மற்ற மாநிலங்களிலே இருப்பதைப்போல பழைய அறங்காவலர்களாக இருப்பவர்கள், புதிதாக பொறுப்பேற்க வரும் அறங்காவலர்களிடம் உடனடியாகப் பொறுப்பை ஒப்படைக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அதற்குத் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பால்பண்ணை வளர்ச்சித் திட்டத்தைப் பார்க்கின்றபோது, 1973-74-ம் ஆண்டில் 2 கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொகை ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் இந்த நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான சத்துணவு பாலில் அதிகமாக இருக்கின்றது என்ற அந்தத் தத்துவத்தின் பிரகாரம் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்க நாம் முயற்சி எடுத்து வருகின்றோம். இதற்காக நமது அரசு பல இடங்களிலே பால் உற்பத்திச் சங்கங்களை அமைத்துத் தந்து, மாடுகளை வாங்குவதற்கும் அவற்றைப் பேணிப் காக்கும் செலவை ஈடுசெய்யவும், மேலும் பால் உற்பத்திச் சங்கங்களுக்குக் கட்டிட வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கும் பணத்தை மானியமாகவும் கடனாகவும் கொடுத்து வருகின்றதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

சாதாரணமாக, விவசாயிகளுக்கு நமது நாட்டில் ஆண்டு முழுவதிற்கும் வேலைகள் இருப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்களுடைய வருமானத்தைச் சற்றுக் கூடுதலாக்கிக் கொள்ளும் வகையில் கிராமப்புறங்களில் இப்படிப்பட்ட சங்கங்களை அமைத்துக்கொள்ளுவதில் அரசு அக்கறை காண்பித்து வருவதைப் பாராட்டுகிறோம். இப்படிப்பட்ட பால் வழங்கும் சங்கங்கள் காட்டுமன்னார்கோவில்தொகுதியில் செயல்படாமல் இருந்து வருகின்றன.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. செ. பெருமாள்]

அவைகளை மீண்டும் செயல்படுத்தித் தரவேண்டும், மேலும் இரண்டொரு பால் வழங்கும் சங்கங்களை அங்கே ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி : பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தினை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதன்முதலாக நான் சொல்ல விரும்புவது, இன்று அறக்கட்டளைத் துறையில் உள்ள ஊழியர்களுக்குச் சில சலுகைகளை அறிவித்ததுடன் அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வினை அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, அதற்காக என் மகிழ்ச்சியினைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய மணலி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், கோவில் நிலங்களை யார் யார் உழுது பயிரிடுகின்றார்களோ அப்படிப்பட்ட நிலங்கள் அவர்களுக்கே உடைமையாக்க வேண்டும் என்று. வரவேற்கிறேன், ஒரு சிறு மாற்றத்துடன். நல்ல கொள்கைதான். ஆனாலும் இந்தக் கொள்கையினை இந்துக் கோவில்களுக்கு மட்டுமின்றி பிற சமயத்தினரின் கோவில்களுக்கும் அறக்கட்டளை என்ற பெயரால் நிலம் இருக்கின்றது. அந்த நிலங்கள் விஷயத்திலும் இந்தக் கொள்கை அமுலாக்கப்பட வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். ஏன் என்றால் ஒரு கொள்கை என்று வந்துவிட்டால் அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் வித்தியாசம் காண்பிக்கக்கூடாது, ஒரு சமயத்திலுள்ள கோவில்களுக்கும் மற்ற சமயங்களின் கீழுள்ள கோவில்களுக்கும் இடையே வித்தியாசம் காண்பிக்கக் கூடாது. அப்படி ஒரு சமயத்தினருடைய கோவில்களை மட்டும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளுவதானது இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சரியான நிலைமையாகாது என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் அறங்காவலர் நியமனம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தப் பொறுப்பில் இருக்கக் கூடாது என்றும் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் அறங்காவலர்களாக இருப்பவர்களில் பெண்களுக்கு உரிமைகள் கொடுக்க வேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால் இந்தில் மூன்று பேர் பெண்களாகவும் தலைமை டாஸ்டியாக உள்ளவர்கள்கூட பெண்களாக இருக்க வேண்டும். ஏன் என்றால் நமது சமுதாயத்தில், நமது பண்பாட்டினைக் காப்பாற்றுகின்றவர்களே பெண்கள்தான். அவர்கள்தான் நமது பண்பாடு, மதம், கலாச்சாரம் எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றி வருகின்றார்கள். எனவே நமது கோவில்களுக்காக உள்ள இந்த அறங்காவலர்களில் பெண்களை அதிக அளவிற்குச் சேர்த்துக்கொள்ளுகின்ற இந்த ஆலோசனையை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை இன்னும் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விழைகிறேன். தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்துக் கோவில்களிலும் உள்ள அறக்கட்டளைகளின் விவரங்கள், கோவில் கொண்டிருக்கும் சிலைகளின் விவரங்கள், அவை வெண்கலத்தினால் ஆனவையா அல்லது பஞ்ச லோகத்தினால் ஆக்கப்பட்டவையா, அந்தக் கோவில்களின்

[திரு. செளடி எஸ். சந்தரபாரதி]

[1973 மார்ச் 26]

பண்டைய சரித்திரம் என்ன, யாரால் எப்போது கட்டப்பட்டன, அவர்கள் விட்டுச் சென்ற அறக்கட்டளைகள் யாவை, பின்னர் சேர்க்கப்பட்ட அறக்கட்டளைகள் யாவை, எவ்வெப்பொழுது யாரால் புதுப்பிக்கப்பட்டன என்பது போன்ற இந்த தகவல்களையெல்லாம் சேர்த்துத் தொகுத்து ஒரு புத்தகவடிவில் அளிக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்போதுதான் அவற்றையெல்லாம் ஏற்படுத்திய மன்னர்கள் அல்லது பெரியவர்களுடைய அபிலாஷைகளை முறையாகப் பூர்த்தி செய்கிறோமா என்பதை இந்த மன்றம் பரிசீலிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அடுத்து பால் துறையினைப் பற்றி ஒரே ஒரு கருத்தினை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராமப்புறங்களிலே முன்பு இருந்த நிலைமாரி இன்றைக்கு அங்குள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும் மாடுகளைப் பேணி வளர்ப்பதில்—அவர்கள் எப்படி விவசாயத்தில் விஞ்ஞான முறைகளை ஏற்க முன் வந்திருக்கின்றார்களோ அது போல மாடுகளைப் பேணி வளர்ப்பதில்—விஞ்ஞான முறைகளை ஏற்க முன்வந்திருக்கின்றார்கள். அந்த அளவிற்கு அவர்களிடத்தில் இப்போது மன மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கின்றதை நாம் காணலாம். இந்த மனமாற்றத்தைப் பணயன்படுத்திக் கொண்டு பால் உற்பத்தியை பெருக்க நாம் மேலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய ஊக்கத்தினைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு தமிழகத்தைப் பொருத்த வரையில் பாலைப் பதனிட்டுப் பெளடராக்கும் ஒரு தொழிற்சாலை நமக்கு அவசியம் வேண்டும். அப்போதுதான் மேலை நாடுகளைப் போல நாமும் எஞ்சியிருக்கும் பாலைப் பெளடராக்கி வைக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படும். இதை அரசு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கூறி எனக்கு வாய்ப்பினை அளித்த தாற்காலிகத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமருகிறேன்.

திரு. சித. சிதம்பரம் : பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, அற நிலையத் துறை, பால் வளர்ச்சித் துறை மீதான இந்த மானியத்தினை வரவேற்றுப் பேசுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

காரணம், ஒரு சமயம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த அற நிலையங்களை நல்ல முறையில் நடத்துமா என்று பலர் சந்தேகம் கொண்டிருந்த நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட சந்தேகங்களைப் போக்கும் விதத்தில் அறநிலைய நிர்வாகத்தில் மிகுந்த அக்கரையும் ஆர்வமும் காண்பித்து, அதில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு நல்ல பல சலுகைகளையும் வாய்ப்புகளையும் அளித்து, கோவில்களில் இப்படித் திருப்பணி ஆற்றுகின்றவர்களுக்கு பதவி உயர்வு, ஊதிய உயர்வு இவற்றையெல்லாம் அளித்திருப்பதை நோக்குமிடத்து இந்தத் துறை எவ்வளவு சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகின்றது என்பதற்கு வேறு ஆதாரம் வேண்டியதில்லை.

இந்த அரசு பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்ட நேரத்தில் கோவில் திருப்பணி நடைபெறுமா, கோவில்கள் புதுப்பிக்கப்படுமா என்ற சந்தேகங்கள் பலருக்கு இருந்த காலத்தில் இந்த அரசு வந்தவுடன் இந்தத் துறையில் சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வருகின்றதை இன்று அனைவரும் வரவேற்கின்றதைப் பார்க்கிறோம். 1967-ம் ஆண்டில் 200 கோவில்களை

1973 மார்ச் 26]

[திரு. சித. சிதம்பரம்]

ரு. 119 லட்சத்திற்குப் புதுப்பித்திருக்கும் நிலையிலே 1973-ம் ஆண்டிலே 1,500 கோவில்களை புதுப்பிக்கப்போகிறோம் என்ற நலல செய்தியினை இந்த அறிவிப்பிலே பார்க்கும்போது இந்தப் பணிகளில் நாம் எவ்வளவு சிறப்பாகப் பணிபுரிந்து வருகிறோம் என்பதற்கு இதைவிட எடுத்துக்காட்டு வேறு இருக்க முடியாது என்று எண்ணுகிறேன்.

அதைப்போல எல்லாக் கோவில்களிலும் உள்ள பணத்தை எடுத்து கல்யாண மண்டபங்கள் கட்டி, இலவசத் திருமணம் அங்கங்கே நடைபெற நல்லதொரு திட்டத்தை இந்த அரசு ஏற்படுத்தியிருப்பதற்கு மகிழ்ச்சியோடு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிலும் என்னுடைய ஊரில் 1½ லட்சத்தில் கல்யாண மண்டபம் கட்ட திட்டமிடப்பட்டு, திருப்பணிக் குழுவினால் 40 ஆயிரம் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு அரசாங்கமும் நிதி உதவி வழங்கி இதனை நிறைவேற்றித் தருமாறு வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அறக்கட்டளைகள் மூலம் நமது அரசு அங்கங்கே உயர்நிலைப்பள்ளிகளை ஏற்படுத்தி வருவதற்கும் நான் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் பள்ளத்தூரில் தஞ்சாவூர் பகுதியைச் சேர்ந்த அறக்கட்டளை மூலம் 1 லட்சத்திற்கு—வேத பாராயணங்களுக்கும், மடாலயங்களுக்கும் செலவழித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். நமது அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களிடத்தில் சொல்லி பள்ளத்தூரில் அந்த அறக்கட்டளை மூலம் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியை இந்த ஆண்டு ஏற்படுத்த முன்வந்திருப்பதற்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியாக அமைக்கவும் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அர்ச்சகர்களாக நியமனம் செய்ய நமது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை திருத்த விரைவில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்என்னும் என்னுடைய வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோவில் திருப்பணிகளைச் செய்தவர்கள் செட்டிநாட்டுப் பகுதியில் நிறையப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கவனித்து அங்கங்கே அறங்காவலர்களாக நியமிப்பது மேலும் பல திருப்பணிகள் நடைபெற உதவியாக இருக்கும். இன்றைக்கு அறங்காவலர்களாக உள்ளவர்களை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் விட்டுவிடக் கூடாது என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, அறநிலைய பாதுகாப்புத் துறையின் சார்பாக கொண்டுவந்திருக்கிற மானியத்தின்மீது என் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். திருக்கோவில்களில் உள்ள உபரி நிதியைக்கொண்டு அங்கங்கே பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும் ஏற்படுத்த இருப்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டுவதோடு, பல சித்த மருத்துவ சாலைகளை அமைக்க இருப்பதைக் குறித்து என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

[1973 மார்ச் 26]

உபரி நிதியைக் கொண்டு கோவில் திருப்பணிகள் செய்வதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல கோவில்கள் திருப்பணி செய்யப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக காஞ்சீபுரத்தில் இருக்கக்கூடிய வரதராஜப் பெருமாள் கோவில் திருப்பணி யுனஸ்கோ நிதியின் மூலம் எடுத்துச் செய்வதாக இருந்தது, அது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் கோவிலையும் உடனடியாக எடுத்துத் திருப்பணி செய்ய வேண்டிய அத்தியாவசியம் இருக்கிறது. அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பெரம்பூர் பாரெக்ஸ் ரோடில் சுப்பையாசாமி மடம் இருக்கிறது. ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பையா சுவாமிகள் அங்கே சமாதியாகி இருக்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்திற்குரிய மொழியாகிய சமஸ்கிருதத்தை தாழ்த்தப் பட்டவர்களும் கற்றுப் பயில வேண்டும் என்பதற்கு சுவாமி சகஜானந்தா அவர்களை சுப்பையா சுவாமி சிஷ்யராக ஏற்று அவருக்கு மந்திரோப தேசம் சொல்லி அவர் சட்டசபை அங்கத்தினராகவும் இருந்து பல தாழ்த்தப் பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களை உருவாக்கினார். திரு. சுப்பையாசாமி அவர்களது சரித்திரத்தை திரு. அனந்தசாமியாகிய அவர் சிஷ்யர் எழுதியிருக்கிறார். அதுபோன்ற புத்தகங்களை இந்த அறநிலைய நூலகங்களில் வாங்கி வைக்கவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கோவில்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை டிரஸ்டிகளாக ஏற்படுத்துவது பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஆட்சிக் காலத்திலேயே அந்த முறை இருந்தது. இன்னும் அதுபோல தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அறங்காவலர்களாகப் போடப்பட வேண்டிய கோவில்கள் பல இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் போட வேண்டும். இன்னும் அறங்காவலர்களை கட்சி நோக்கத் தோடு போடாமல் பரந்த மனப்பான்மையுடன் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவில் உத்சவ காலங்களில் பந்தோபஸ்து பணி போன்றவற்றுக்கு போலீஸ்காரர்களைப் போடாமல் அதிக அளவில் ஸ்கவுட்டுகளை உபயோகப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்ரீரங்கத்தில் வைகுண்ட ஏகாதசி சமயத்தில் நடந்த வருந்தத்தக்க சம்பவம் நமக்குத் தெரியும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக எடுத்துக் கொண்டு முயற்சிக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இனியாகிலும் இது போன்ற விழாக் காலங்களில் ஸ்கவுட்டுகளை அதிமாகப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஐந்தாறு கோவில்களுக்குச் சேர்த்து ஒரு இ.ஓ. அமைக்க இருப்பதாகவும், அந்த இ.ஓ.-வுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கக்கூட பணம் இல்லாத கோவில்களாக இருந்தால் அவருக்கு அரசாங்கத்தில் இருந்தே பணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். என்னுடைய யோசனை—சில கோவில்கள் சில இனத்தவர்களாலேயே நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. கோவிலுக்கு என்று நிதி இல்லா விட்டாலும் அந்த இனத்தவர்களே பணம் போட்டு விழா நடத்துகிறார்கள்.

1973 மார்ச் 26] கிருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

அதில் எல்லாம் சற்று நாம் தலையிடாமல் ஒதுங்கியிருந்தாலே போதும். அவை நல்லமுறையில் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு அந்த அந்தக் கோவில்களில் இதுவரை நடத்தி வரப்பட்டு வருவதுபோலவே அவரவர்களாலேயே நடத்திக்கொள்ள நாம் அனுமதிப்பதுதான் சிறந்ததாக இருக்கும் என்கிற என்னுடைய யோசனையைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அற நிலையத் துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றியையும், வணக்கத்தையும் காணிக்கையாக்கிக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மிகச் சிறப்பான காரியங்களை எல்லாம் நமது அறத்துறையின் மூலம் மாநிலத்தில் செய்வது பற்றி அறிவித்திருக்கிறார்கள். கோவில்கள் நிறைந்திருக்கிற தஞ்சை மாவட்ட உறுப்பினன் என்ற முறையில் உலகம் தோன்றி....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): “உலகம் தோன்றி” என ஆரம்பிக்காதிர்கள். உங்களுக்கு 5 நிமிடங்கள்தான் இருக்கின்றன. அதற்குள் முடிக்க வேண்டும். நேரம் கிடையாது.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : ஆலயங்களில் பணிபுரிகிறவர்களுடைய சங்கத் தலைவன் என்ற முறையில் நான் சொல்ல வந்தேன். அங்கே பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு எத்தனையோ குறைகள் இருக்கின்றன. என்றாலும் நடத்தித் போராட்டங்களும் நடத்தாது அமைதியாக அவர்கள் இருந்தார்கள். மற்ற மற்ற துறையினர்கள் போராட்டங்கள் நடத்துவதுபோல நடத்தவில்லை. அவர்களுக்கு நமது அரசு 10 ரூபாய் உயர்த்திக் கொடுக்க அறிவித்திருப்பதற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தினை மடாலயங்களுக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டும். அண்மையில் நடத்தப்படுகிற விழாக் காலங்களில் கோவில் சிப்பந்திகள் திடீர் திடீர் என்று தாக்கப்படுகிறார்கள்.

ஸ்ரீரங்கத்தில் நடந்த சம்பவம் பற்றிக் கூடி உடனடியாக அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்ததற்கு மாநில கோவிலில் பணியாற்றுவோர் தொழிற் சங்கத் தலைவன் என்ற முறையில் நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன். விழாக் காலங்களில் வருகிற பொதுமக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிற பணியினை மட்டும் போலீஸ் துறையினருக்குத் தந்தால்போதும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமது மாநிலத்தில் உள்ள 13 ஆயிரம் கோவில்களில் 50 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு அரசாங்கம் அளித்துள்ள சலுகையினால் பயன் அடைகிறார்கள்.

இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், அந்தத் தொழிலாளர்கள் என்றைக்கும் இந்த அரசினுடைய பக்கத்திலே இருக்கிறார்கள். எந்தப் போராட்டத்தினையும் நடத்தாமல், தங்களுடைய கோரிக்கைகளைச் சொன்ன நேரத்திலே, இந்த அரசு மிகுந்த கனியோடு, கவனித்து ஆவன செய்கிறது. ஆகவே நம்முடைய கலைஞர் அவர்களுக்கும், நம்முடைய அந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அதைப்போல்

முற்
பக்ஷ

11-30

[திரு. அ. தேவேந்திரன்]

[1973 மார்ச் 26]

அறநிலைய ஆணையர் அவர்களுக்கும் தங்களுடைய நன்றியை அவர்களுடைய பாதங்களிலே குவிக்கின்றார்கள் என்று சொல்லி, அரசு ஊழியர்கள் என்றென்றும் அரசுக்குச் சாதகமாக இருப்பார்கள், நன்றி உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்று தெரிவித்து, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அறநிலைய மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்வதற்கு முன்வந்திருக்கிறேன்.

என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தில் கோயில் சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்குரிய நடவடிக்கையை விவாதிக்க என்று கொடுத்திருந்தேன். ஏதோ ரூ. 10 மேலே தருவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன் வந்திருக்கிறார். ஆனால் இந்தக் கோயில்களை யெல்லாம் பராமரிக்க, இந்த இலாக்கா பல பிரச்சினைகளை, இந்தக் கோயில்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஊழியர்கள் பிரச்சினைகளை, சமயப் பிரச்சாரங்களை வளர்ப்பதிலே, சூழ்நிலைகளை ஒழுங்காக வைத்துக் கொள்வதிலே அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கிட்டத்தட்ட 13,000 கோயில்களும் மற்ற அறநிலையங்களும் இவர்கள் பாதுகாப்பில் இருக்கின்றன. ஆண்டுக்கு ரூ. 200 வருமானம் வருகிற கோயில்களிடமிருந்துசுட, இலாக்காவுக்கு கான்டிரிபியூஷன் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அந்தக் கோயிலுக்கே வருமானம் ரூ. 200 என்றால், அதில் இந்த இலாக்காவுக்கு கான்டிரிபியூஷன் தரவேண்டுமென்றால், அதை எப்படி பொறுத்துக்கொள்ள முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, ரூ. 1,000-க்குக் குறைவான வருமானமுள்ள கோயில்களிடமிருந்து, இந்த இலாக்காவுக்கு கான்டிரிபியூஷன் வாங்குவதை விட்டு விட்டால் மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும். பணக்காரக் கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய வருமானத்தை வைத்து, இந்தக் கோயில்களைப் பராமரிக்க ஏதாவது செய்ய முன் வரவேண்டுமே தவிர, ரூ. 200 வருமானம் வருகிற கோயில்களிடம் போய் எனக்கும் கொஞ்சம் பிச்சை போடு என்று இந்த இலாக்கா கேட்பது வருந்தத் தக்கது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 7,558 கோயில்கள் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1,000-க்கும் குறைவாக வருவாய் பெறுகின்றன.

இன்றைக்கு எண்ணெய் என்ன விலை விற்கின்றது, கற்பூரம் என்ன விலை விற்கிறது? இப்படிச் சாதாரண வழிப்பாட்டையே செய்ய முடியாத நிலையிலிருக்கிற ஏழைக் கோயில்களிடமிருந்து கான்டிரிபியூஷன் கேட்பது வருந்தத்தக்கது. பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஒல்ட் ஏஜ் ஹோம், ஆரம்பிக்கிறார்கள். இவை யெல்லாம் அரசாங்கம் தன்னுடைய சொந்தப் பணத்திலிருந்து செய்யவேண்டிய வேலைகள். வேண்டுமானால், பொதுப் பணத்திலிருந்து அவைகளுக்காகச் செலவழிக்கட்டும். இன்றைக்கு இந்த இலாக்கா அமைச்சர் ரொம்ப சாமார்த்தியமாக, நாங்கள் ஒல்ட் ஏஜ் ஹோம், பெப் அண்ட் டம் பள்ளிக்கூடம், இவையெல்லாம் கட்டுகிறோம்

1973 மார்ச் 26]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

என்று சொல்லலாம். ஏன் என்று கேட்டால், கிறித்தவர்களைப் பார்த்தீர்களா என்று சொல்லலாம். அந்தப் பதில் எனக்குத் தெரியும். கிறித்தவர்களுக்கு அகில உலகத்திலிருந்து பல நன்கொடைகள் வருகின்றன. அதை வைத்துக் கொண்டு இந்தக் காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கிற கோயில்களைப் பராமரிக்க சக்தி இல்லாமல் இருக்கும்போது, கோயில்கள் பாழடைந்து கொண்டிருக்கும் போது, நீங்கள் ஏன் அந்த வேலையில் அவசரம் காட்டுகிறீர்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ரூ. 465 கோடி அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வருகிறது, ஆண்டொன்றுக்கு. அதிலே கட்டடமே கல்லூரிகளை, பள்ளிக்கூடங்களை. நீங்கள் ஏன் அவைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்?

அடுத்து, தாமலில் இருக்கிற கோவிலின் ராஜ கோபுரம் இடிந்து விழுந்து, தலிடுபொடியாக ஆகியிருந்தது. அமைச்சர் அவர்கள், அதைப் புதுப்பிப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அதை அவர்கள், சரியாகப் பழுது பார்த்து விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஒருசில நாட்களுக்கு முன்னால், அங்கு சென்றிருந்தேன். அதுவரை பழுது பார்க்கவில்லை. ராஜ கோபுரம் கட்டியதாக இதுவரையில் காணோம். அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு கோயில்களைப் புதுப்பிக்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை ரூ. 6 இலட்சம். அது எந்த மூலக்கு? இவைகளுக்கு இன்னும் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கும்போது, நாம் போய் மற்றைய வேலைகளிலே ஈடுபடுவது அவ்வளவு சரியல்ல என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சேலத்து மாரியம்மன் கோயிலிலே ராஜகோபுரம் கட்ட வேண்டுமென்று உண்ணாவிரதம் கூட இருந்தார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் நெடுஞ் செழியன் அவர்கள் கூட கட்டுவோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இன்றைக்குப் புதிதாக வந்திருக்கிற அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே அக்கறை காட்டி, என்ன என்ன செய்யவேண்டுமோ, அதைச் செய்ய முன்வரவேண்டும். அங்கு உள்ளே, கடைகள் இருப்பதாலே, இதைக் கட்டினால், ஏதாவது இடைச்செல்வரும் என்று நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்களோ என்று பொதுமக்களிடத்திலே ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. நீங்கள் புதுப்பிக்க, புதுப்பிக்க, வருமானம் வரும். ரூ. 40,000 என்று கேட்டால், நீங்கள் ரூ. 10,000, ரூ. 5,000, ரூ. 2,000 என்று கொடுத்துக் கொண்டிருப்பீர்களானால், திருப்பணி செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் கூட உலகத்தை விட்டுப் போய் விடவேண்டிய நிலை வரும். ஆகவே, எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டுமோ, அவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டும்.

பல கோயில்களிலே, அவற்றோடு சேர்ந்திருக்கிற குளங்கள் எல்லாம் பாழடைந்திருக்கின்றன. மாண்புமிகு திரு. மணலி அவர்கள் தீர்த்தம் எல்லாம் முக்கியமானது என்றார்கள். தீர்த்தம், மூர்த்தி தலம் இதெல்லாம் முக்கியமானது. அவையெல்லாம் கொஞ்சம்கூட பழுதுபார்க்கப் படாமல், பாசி பிடித்து, மிகமிகக் கேவலமாக இருக்கிறது. அவைகளைச்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1973 மார்ச் 26]

சீர்ப்படுத்துவது மிகமிக அவசியமாகிறது. கோயில்களைச் சீர்ப்படுத்துவதிலே, தீர்த்தங்களைச் சீர்ப்படுத்துவதிலே, உற்சவங்களை முறையாக காலதாமதம் இல்லாமல் நடத்துவதிலே, 3 மாதங்களுக்கு ஒருமுறை அவைகளை யெல்லாம் கவனித்து, பாதிக்கிற நிலைமைகள் ஏற்படாமல், கோயில்களுடைய சொத்துக்களைக் கண்காணித்து, எந்த எந்தக் கோயிலுக்கு என்ன என்ன சொத்து, என்று எல்லா பர்ட்டிக்குலர்ஸ் உள்ள ரெகார்டுகளை ஏற்படுத்தி, கவனிக்க வேண்டும்.

கோயில்களிலே நல்ல நாதசர இசையே கிடையாது. ஏனென்றால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற பணம் மிகவும் குறைவு. அவன் வாயிலே வைத்து, ஊ, ஊ, என்று, எதையோ ஊதி விட்டுச் செல்கிறான். குறைவாகப் பணம் என்பதால், நாதசவரம் ஊதத் தெரியாதவர்களை அழைத்து, நீ ஊது, இந்தா ரூ. 10, ரூ. 20, ரூ. 30, என்று குறைவாகக் கொடுத்து இப்படி வைத்திருப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. மங்களகரமான வாத்தியத்தை—எல்லாக் கலைகளையும் வளர்க்க வேண்டுமென்று—இதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு சொ. காவேரிமணியம் : இந்த மாமன்றத்தில் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக, கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்கள் நமக்கு மன மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றன என்பதைச் சொல்வதிலே நான் பெருமைப்படுகிறேன். என்னுடைய உரையைத் துவக்குவதற்கு முன்னால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு எனது மனமுயற்சி நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், சுப்பிரமணியசுவாமி கோயிலுக்கு 'ரெப்ரசென்டேஷன்' தேவை என்று கடந்த கூட்டத்திலே இங்கே நான் வலியுறுத்தினேன். அதன் அடிப்படையில், இந்த ஆண்டு முதல் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற மக்கள் சார்பாக இரண்டு அறங்காவலர்களை நியமிக்கக் கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நியமித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்ற இந்த அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எடுத்தால் நேரமாகிவிடும். ஆகவே, ஒன்றிரண்டைப்பற்றி மட்டும் நான் கூறுகிறேன். குறிப்பாக, 13,027 அற நிலையங்கள் நம்முடைய நிர்வாகத்தின்கீழ் வருகின்றன. அவைகளில் மொத்த வருவாய் ரூ. 6,75,00,000 என்று கணக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஆண்டு முடிவதற்குள் இன்னும் அதிகமான கோயில்கள் இதன் நிர்வாகத்தின்கீழ் வர இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டும் முகத்தான் ஏறக்குறைய 15,000 கோயில்கள் நிர்வாகத்தின்கீழ் வர இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதன்மூலம் சமார் ரூ. 7,50,00,000 வருமானம் வரும் என்று புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புள்ளி விவரங்களில், செலவழிக்கப்பட்ட விவரங்கள், இனி எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றித் தெளிவாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

இன்னொன்றையும் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். நிர்வாக அதிகாரிகளுடைய அந்தஸ்துகள், அதிலே பணிபுரியக் கூடிய அலுவலர்களுடைய அந்தஸ்துகள் எல்லாம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியை ஆரம்பத்திலேயே சுட்டிக் காட்டினார்கள். இவைகளை யெல்லாம் நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிக நல்லமுறையிலே தெரியும், திருப்பரங்குன்றம், மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலின்கீழ் வருகின்ற ஒன்று என்பது. நாம் ஏற்கனவே கொள்கை அளவிலே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம், ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் ஒவ்வொரு நிர்வாகி தேவை என்று. ஏதோ நிர்வாகியை மட்டும் நியமித்துவிட்டால் போதாது. அவருக்கு அந்த அதிகாரமும் இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக, திருப்பரங்குன்றத்தில் அந்த அதிகாரி எந்த அளவுக்கு இருக்கிறார் என்று நான் தனிப்பட்ட முறையிலே குறை கூறவில்லை. அதிகாரத்தினுடைய வரம்பு என்று பார்த்தால், மீனாட்சி சுந்தரேசுவார் கோயிலிலே இருக்கக் கூடிய எக்ஸ்சிக்யூடிவ் ஆபீசருக்கு உட்பட்டவராகத்தான் இருக்கிறார். எந்தச் செலவாக இருந்தாலும், 5 பைசா செலவழிக்கவும் அவருடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் செலவழிக்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறார்.

ஏறத்தாழ பத்து லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு வருமானத்தைப் பெறக் கூடிய அந்தக் கோயிலுக்கு ஒரு நிர்வாக அதிகாரி இருக்கிறார் என்றால் அந்த நிர்வாக அதிகாரி சோளக் கொல்லை பொம்மை மாதிரியாக இருக்கிறார் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அப்படிச் சொல்வதற்கு உள்ளபடியே நான் வெட்கப்படுகிறேன் என்பது மட்டுமல்ல. அதற்காக நான் மனம் வருத்தமடைகிறேன் என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் நான் அப்படிக்கே மனமையான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியதற்காக மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கோயில் வருமானத்தை அத்தனையும் அதிலேயே செலவழிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மணி அடிப்பதிலேயும் அறக்கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதிலேயும் மட்டுமல்ல, பழங்காலக் கோயில்களிலே உள்ள தெய்வங்களை வழிபடுகின்றார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, பல கலைச் செல்வங்களைப் பார்க்கிறார்கள், கலை வளர்க்கப்பட்டது கல்வி வளர்க்கப்பட்டது, நம்முடைய நாகரிகம் பேணிக் காக்கப்பட்டது. எனவே அந்த முறையிலே கோயில் வருமானத்தை மற்ற துறைகளுக்குச் செலவழிப்பதிலே தவறு கிடையாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதுபோன்று எடுத்துக் கொண்டால் பழனி தண்டாயுதபாணி தேவ ஆலயத்தின் சார்பாக 3 பெரும் கலைக் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன, அதைப் போன்றுதான் திருச்செந்தூர் தேவ ஆலயத்தின் சார்பாக ஒரு கலைக் கல்லூரி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பரங்குன்றத்திலே 10 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய ஆலயத்தின் சார்பாக— மதுரையைச் சுற்றிப் பல தனிப்பட்டவர்களின் கல்லூரிகள் தான்

[திரு. சொ. காவேரிமணிபம்]

[1973 மார்ச் 26]

இருக்கின்றன. பெண்களுக்கென்று கல்லூரி மதுரையிலேதான் இருக்கின்றது—30 ஆயிரம், 40 ஆயிரம் மக்கள் தொகையைக் கொண்ட அந்த இடத்திலே அந்தக் கோயிலின் சார்பாக ஒரு கல்லூரி தேவை என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சொ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறை மானியத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது அரசினுடைய கொள்கை எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால் பால் உற்பத்தியிலே செலுத்தக்கூடிய கவனம் ஈடுபாடுமா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. பால் உற்பத்தியிலே ஈடுபடுகின்ற விவசாயிகளுக்குச் சரியான விலை கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கால் நடை வளர்ச்சியும் பால் உற்பத்தியோடு சம்பந்தப்பட்டு இருப்பதால் இரண்டு துறைகளுக்கும் சேர்த்து ஒரே அமைச்சர் இருந்தால்தான் சரியாக இருக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தொழில் நுட்ப உதவிக்காக மாட்டு மந்தை—ஜெர்லி போன்ற மாடுகளை வளர்ப்பதற்காக ஒரு பண்ணை அமைப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது—தனியாக இப்பொழுது அமைக்கப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே ஓசூர், அபிஷேகப்பட்டணம், ஓரத்தி நாடு, புதுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களிலே இப்படிப்பட்ட பண்ணைகள் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இப்படிப்பட்ட நிலையிலே அதோடு இல்லாமல் இந்தத் துறையிலே தனியாக அப்படிப்பட்ட ஒரு மந்தை அமைப்பது பணத்தை விரையம் செய்வதாகத்தான் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, செயற்கை முறையிலே கருத்தரிக்கச் செய்வதற்கு தனியாக சில பேர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து செய்யப் போவதாகத் தெரிகிறது. ஏற்கனவே கால்நடை உதவியாளர்கள் அந்தப் பணியைச் செய்வதற்கு நல்ல முறையிலே ஒத்துழைத்து வருகிறார்கள். கால்நடை உதவியாளர்கள் எல்லாக் கிராமங்களிலும் இப்பொழுது பரவலாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களையே நல்ல முறையிலே பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அப்படி இல்லாமல் 6 வாரம், 10 வாரம் என்று பயிற்சி கொடுத்து அந்தப் பணியைச் செய்யச் சொல்வது சரியல்ல. அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டியதுதான், ஆனால் வேறு வேலை கொடுக்கலாம். கால்நடை உதவியாளர்களுக்கு செயற்கைக் கருத்தரிக்கின்ற முறையில் வேலை கொடுப்பதுதான் சரியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு பால் லினியோக சங்கங்கள் அமைப்பதிலே நானே ஈடுபட்டு 10, 12 ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்து பார்த்தேன். கூட்டுறவுப் பண்ணையை ஆரம்பித்த காலத்திலே வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமலே பலர் லிஸ்கிவிடுகிறார்கள். அதைவிட்டு விட்டு வேறு ஒரு கிராமத்தில் போய்

1973 மார்ச் 26]

[திரு. சே. அழகர்சாமி]

கூட்டுறவு பால் பண்ணை ஆரம்பிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை தான் ஏற்படுகிறது. உற்பத்தியாகிற பால் 90 பைசா என்றால் இங்கே 1.40-க்கு விற்கப்படுகிறது. உற்பத்தியாகிற இடத்திலிருந்து யூனியனுக்கு வந்து, பிறகு செல்லிங் சென்டருக்கு வந்து பிறகு இங்கே விற்கப்படுகிறது. இதனால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு அந்தப் பணம் முழுவதும் கிடைப்பதில்லை.

அது மட்டுமல்ல. மாட்டுத் தீவனமோ-பிண்ணாக்கும், பருத்திக்கொட்டையும், ரூ. 50-க்கு விற்பது 150-க்கு உயர்ந்துவிட்டது. ஆனால் பால் விலை குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. பலர் ஏற்கனவே வாங்கிய கடனை திரும்பச் செலுத்த முடியாமல் அவர்கள் சொத்துக்கள் ஐப்தியாகி விற்பனை செய்துதான் கடனை அடைக்க முடிகிறது. இது ஒரு துணைத் தொழிலாக இருக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இது ஒரு துணைத் தொழிலாக, வருமானம் உள்ள தொழிலாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முப்பது லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுப்பதற்காக என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 2,122 கூட்டுறவு பால் சங்கங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சங்கத்திற்கு ஒரு மாடு என்று வைத்துக் கொண்டால் 3 ஆயிரம் மாடுகள் வரை தேவைப்படும். நான்கு லிட்டர் பால் ஒரு மாடு தரக்கூடிய நிலையில் வேண்டுமென்றால் ஜெர்ஸி, சிந்தி, முர்ரா போன்ற மாடுகளை வாங்க வேண்டும். ஒரு மாடு குறைந்தது 2,000 ரூபாய் ஆகும். ஆகவே இந்தத் தொகையைக் கொண்டு 1,500 மாடுகளுக்கு மேல் வாங்க முடியாது. இந்த நிலையில் 2,122 சங்கங்கள் இருக்கின்றன என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. எங்கே இந்தத் தொகை போதும்? பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய வகையிலே, ஊக்கம் கொடுக்கக் கூடிய முறையிலே நியாயமான விலை உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கிடைக்கிறதா என்பதை பார்த்து கால்நடை இலாக்காவும், பால் உற்பத்தி இலாக்காவும் சேர்ந்து ஒரு அமைச்சரால் கவனிக்கப்பட்டால்தான் சரியாக இருக்கும், நோக்கம் நிறைவேறும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH:** Hon'ble Mr. Chairman, I thank you very much for the opportunity given to me to say a few words on the Demand No. 10—Milk Supply Schemes for which Rs. 2,02,28,900 is expected from this House. I went through the note given here. It contains some useful points. The Hon. Minister in charge of it has taken a lot of care to improve this Department. Just like milk is so sweet, interesting and pleasing, the contents of the note are also very interesting because it has got a number of good points.

Since time is very short. I will confine myself to certain points with regard to milk position in Hosur, and Denganikota in Dharmapuri District. Every day a lot of milk is sent from our State to Bangalore. Our buses are carrying hundreds of milk cans every day to Bangalore and as such, we are not able to get milk in our rural areas.

[திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமைய்யா] [1973 மார்ச் 26]

In rural areas it is very difficult to get milk even for children. I do not know why so much of milk is allowed to go to Bangalore. The price paid there for a litre is more and the price paid here is less. Therefore, they may be sending so much milk to Bangalore. I would request the Hon. Minister to go into this and see that the price quick is increased and the milk which is sent to Bangalore and other areas from our district is stopped and that milk goes to villages where there is no milk.

Secondly, from Hosur cattle farm large quantity milk is sent to Madhavaram milk production centre or to Madras. In Hosur town only a small quantity of milk is sold. It is sold only in Hosur, but in Dengankota and other important places milk is not sold and it is difficult to get. Madras City can get milk from Madhavaram milk centre and other places. Hence, instead of sending the milk available at Hosur Farm to Madras City, that milk may be sent to villages, so that villages may have atleast small quantities milk every day.

Next I come to the calf-breeding Scheme. There was a proposal to start a calf-breeding centre at Hosur. It will surely benefit the agriculturists so that they may have good calves. It will enable them to develop good calves and they will also increase good milk production. Unfortunately the scheme has not yet come up. I request the Hon. Minister to take immediate steps to implement the scheme.

In this connection I wish to state that the Hon. Minister is taking a lot of interest in this department. Considering the importance of milk and dairying schemes it is better if this department is linked with Animal Husbandry Department. The Minister of Animal Husbandry has more money to this and he can give more attention. Otherwise, if they are divided into two departments and kept under hon. Minister one small department will be here and the other there, there may be difficulty in co-ordination and proper functioning.

Next coming to co-operative scheme, milk should be supplied to all villages and societies should be started in interior villages. Otherwise, it is very difficult to get milk there.

Next I would like to refer to Fodder development Scheme. Fodder is important for improving the milk production. Now it is very difficult to get fodder. Previously, there was a proposal to start a Fodder Farm in Hosur Taluk. We have set apart 1,000 acres of land for this purpose in Hosur Taluk.

There was also a proposal to start a Cattle Farm. If the same is started, we can get plenty of milk. Unfortunately, this has not been

1973 மார்ச் 26] [திரு. கே. எஸ். சோதண்டராமையா]

taken into consideration. I understand that it is pending with the Government. Because the Hon. Minister for Religious Endowments is connected with the milk distribution, I would suggest that the Animal Husbandry may also be brought under his portfolio.

Due to non-availability of sufficient quantity of fodder, the ryots are not able to produce more milk. I would request the Hon. Minister for Religious Endowments to recommend the establishment of Fodder Farm in Hosur Taluk. Plenty of land is available there. There was also a proposal to have a 'Jersey' cattle farm. I think that proposal is also pending with the Government. I request the Hon. Minister to give that scheme also to Hosur Taluk.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMY): Mr. Kothandaramiah, please wind up your speech.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: I would also suggest that both the Milk Scheme and the Animal Husbandry should come under the portfolio of one Minister.

Then I would like to refer to starting of Milk Co-operative Societies in rural areas. It is said that incentives are given to the villages to by cows and to produce more milk. I would suggest that such incentives should be given to the people in rural areas, especially to the ryots in backward areas. The Government should give them all help and encouragement to produce more milk.

Thank you, Sir.

* திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் :—பேரவைத் தலைவரவர்களே, அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே இருக்கின்ற கோயில்களின் வருமானம் கடந்த ஆண்டு ரூ. 4 கோடியே 87 ஆயிரமாக இருந்தது இன்றைய தினம் ரூ. 6 கோடியே 75 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று அறிகிறபோது உண்மையிலேயே நான் அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழகத்திலே இருக்கின்ற பல கோயில்களில் திருப்பணிகள் நல்ல முறையில் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்பதை இந்த மன்றத்திற்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் திருப்பணிகள் செய்வதன் மூலம் கோடாணுகோடி மக்கள் பலனடைகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூற விரும்புகிறேன். அதுவும் நமது அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு அந்தப் பணி நல்ல முறையிலே மக்கள் பாராட்டைப் பெறும்படியான வகையில்

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

[1973 மார்ச் 26]

வளர்ந்து வருகிறது என்பதையும், அறநிலைய ஆணையர் அவர்களும் நல்ல முறையில் ஒத்துழைப்பை நல்கி வருகிறார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எங்கள் தொகுதியான திருத்தணியிலே பல நல்ல வசதிகளைச் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். கல்யாண மண்டபம், கலைக் கல்லூரி, காட்டேஜஸ்—தங்குமிடங்கள் கட்டுதல், போன்ற நல்ல காரியங்கள் செய்ததன் விளைவாக அந்தப் பகுதியில் இன்றைக்கு நூற்றுக்கணக்கான கார்களைப் பார்க்கிறோம். திருமலைக்குச் செல்கிறவர்கள் திருத்தணிக்கு வந்து மலையிலே இருக்கின்ற முருகக் கடவுளை தரிசிப்பதற்கு நல்ல வாய்ப்பினை நமது அரசு செய்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கின்றபோது அதைப் பாராட்டிப் பெருமைப்படுகிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே உள்ள அந்தத் திருமுருகன் கோயில் அத்தனை சிறப்பு பெற்றமைக்கு வசதிகள் செய்து கொடுத்த இந்த அரசை நான் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைய தினம் கோயில் பணியாளர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்த்தியிருப்பதாக நமது அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதற்காக அவர்களின் சார்பில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோயில் வேலை செய்கிற இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும் புரொவின்ஷியலைஸ் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய சர்வீசம் புரொவின்ஷியலைஸ் செய்யப்படுமேயானால் அதிலே வருஷக் கணக்காக வேலை செய்கிற பணியாளர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை வளப்படுத்திக்கொள்ள வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்ற என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருத்தணிக் கோயிலுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள துணை கோயில்களான திருவாலங்காடு, கரிம்பேடு, பெரிய நாகப்பூண்டி போன்ற கோயில்களின் வளர்ச்சிக்காக திருப்பணி செய்வதற்கு ஏற்கனவே திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின்படி திருப்பணி செய்யப்படவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருத்தணிக் கோயிலைப் பொறுத்த வரையில் வளர்ச்சி பெரும் நல்ல நிலையிலேயே இருக்கிறது. அது மேலும் வளர்வதற்கு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பால் வளர்ச்சியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமப்புறங்களில் பால் வளர்ச்சிக்காக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் உதவிதந்து பால் வளர்ச்சிக்கு வழிவகைகள் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. தி. எஸ். திபாகராசு]

திருத்தணிப் பகுதியில் நிறைய சிராமங்களில் பசுமாடுகளை வைத்து வளர்ப்பதால் பால் வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. மேலும், திருத்தணி சென்னைக்கு நெருக்கமாக இருப்பதால் பால் விற்பனையை அதிகப்படுத்த வாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு துவக்கப்பட்ட பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ரூ. 240 கடன் தந்தார்கள். அதில் ரூ. 400-க்கும் மேல் வசூலித்து விட்டார்கள். இன்னும் வட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று தொந்தரவு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி, முதலுக்கு மேல் வசூலிக்கப்பட்ட தொகைக்கு இனியும் வட்டி வசூலிக்க வேண்டாம், வட்டியை வஜா செய்யப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவு இட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எஸ். கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பெறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு அறநிலையத் துறை எல்லா வகைகளிலும் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு சமுதாய வளர்ச்சிக்காகவும் இன்னும் பல ஆக்கப் பணிகளுக்காகவும் தன்னை ஆட்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகைப் படுத்திச் சொல்லப்பட்டதாகாது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற அறிக்கையைப் பார்த்தால், நமது கழக அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, சமுதாய வளர்ச்சிக்காக திருமண மண்டபங்கள், உயர்நிலை ஆரம்பப் பள்ளிகள், அன்பு இல்லங்கள், சிறு காப்பகங்கள், முதியோர் இல்லம், மருத்துவமனைகள், நூலகங்கள் போன்ற பல நல்ல பணிகளுக்கும் இந்தத் துறை கவனத்தைச் செலுத்தி வருகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, பெருமைப்பட வேண்டும்.

மதிப்பிற்குரிய பெரியவர் மணலியார் அவர்கள் பேசுகின்றபோது அறங்காவலர்கள் பறிவிக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போகவேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஏதும் இப்போது நடக்கவில்லை என்று நான் சொல்வதை விட, அண்மையில் புதுக்கோட்டையில் நடந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொதுக் குழுவில் “சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், மற்றும் ஒன்றியப் பெரும் தலைவர்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பதவிகளை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது” என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதை திரு. மணலியார் இப்போது இந்த அவையில் இல்லை என்றாலும், இந்த அவையின் மூலம் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தது, எனது பகுதியில், பூம்புகார் பேரவைக் கல்லூரி சிறப்பான முறையில் அறநிலையத் துறையால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்தக் கல்லூரி கலைக் கல்லூரியாக விரிவு படுத்தப்பட்டு, இன்றைக்கு அங்கே பி.யு.சி. வகுப்பு வரை நடக்கிறது. அதை மேலும் விரிவு படுத்தி,

[திரு. எஸ். கணேசன்]

[1973 மார்ச் 26]

பி.எ., பி.காம். போன்ற பட்டப் படிப்புகளுக்கும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று வேண்டி விருமபிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அறிக்கையிலே கடைசியாக ஒன்றினை மிக அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் :

“....என்றைய தினம் தாழ்த்தப்பட்ட குடிமகன் ஒருவன் திருக்கோயில் அர்ச்சகராக வர முடிகிறதோ அன்றுதான் உண்மையான சமதர்ம சமவாழ்வை இந்த நாடு பெற்றதாகக் கருதமுடியும் என்பதால், இந்திய அரசு இதற்கு ஆவன செய்ய முன்வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.”

உள்ளபடியே, இந்தியாவில் எங்குமே இல்லாத அளவுக்கு புரட்சிகரமான முறையில், சிறப்பான இந்த முயற்சிக்காக இந்த அரசினை நம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட முயற்சிக்கு இந்திய அரசு ஓசதுழைப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: In support of the Cut Motions moved on behalf of my Party, I wish to state a few points in regard to Milk Production.

After the Hon. the Minister for Religious Endowments took over the portfolio, he has messed in different fields, not only in Madhavaram Dairy Project, but also in Thanjavur Marketing Federation. I am also sure that the proposal to have a Dairy in Ambattur will create a lot of confusion. I have got a number of points to prove it. In fact.....

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASWAMY): I have already told the hon. member that only 10 minutes have been allotted for him.

DR. H. V. HANDE: 10 minutes for Milk Supply Schemes alone.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASWAMY): Ten minutes for both the Demands.

DR. H. V. HANDE: Coming to the point, I would like to say this. It has been decided by Government as reported in the Press that the II Dairy will be established in Ambattur. Already the Dairy at Madhavaram is incurring heavy expenditure in transport of milk. Ambattur will be still worse. That means the idle transport of milk for a minimum of ten routes allowing each lorry to carry 500 litres. They have to

1973 மார்ச் 26]

[Dr. H. V. Hande]

cover 10 miles for 40 trips. It will work out to 400 miles a day rate of Rs. 1.50 per mile. They had to incur an additional cost of Rs. 2,16,000. I got a number of things to prove that will end in fiasco.

The Government has been in the habit of putting the I. A. S. Officers as Commissioners of the Dairy Projects. These I.A.S. Officers who know nothing about dairying fall at the feet of the National Dairy Development Board at Aarey Milk Colony, Anand in which they are directors. Somebody from Anand suggested a site at Madras and this was accepted by the Government. They have given some fantastic ideas.

Thus the Madhavaram milk colony was selected and as I have pointed out a number of times, this has ended in fiasco. I have been mentioning this for a number of times. In spite of that, no action has been taken. The entire Milk Department needs re-organisation and re-orientation. It should be re-organised and re-oriented and in that it should be production re-oriented. There should be proper distribution of milk. These points should be taken into account. I have a number of points to prove. I shall place them before the Hon. Minister.

Then I want to refer to the Thanjavur District Co-operative Milk Production and Marketing Federation where also he has messed up, One of our distinguished hon. Members of this House, Thiru L. Ganesan M.L.A., is the president of the Federation. What is the position of the Federation? During the last two or three years they have mulcted public money and defrauded public money and I have got documents to prove it.

நண்
பகல்

12-00

Ever since 5th November 1971 the date on which the present Secretary took charge, progressive deterioration in the administration can be observed if a probe into the relevant records, is instituted by an impartial audit body. For example, fraudulent coupons have been printed. The milk coupons that form the nucleus for profit, was printed usually in the local Co-operative Press where no fraudulent designs were possible. But the Secretary abruptly shifted the coupon printing job to the local Vetrivel Press, whose proprietor is a relation of the Secretary. Why should they transfer it from the Co-operative Printing Press to a private Press? Also, the Secretary gave the Stock Register of coupons to Auditor, Thiru Durairaj and the actual coupon stock was kept out of his purview. Then the Secretary, with the connivance of certain members of the staff, effected an unauthorised sale of the old coupons and fraudulently suppressed a revenue to the Federation to the tune of Rs. 13,860 which can be seen if accounts are scrutinised by an impartial audit.

[Dr. H. V. Hande]

[1973 மார்ச் 26]

THIRU L. GANESAN rose.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASWAMY): If it is a point of order, the hon. Member can raise it now. If it is a clarification, he can seek it at the end of his speech.

THIRU L. GANESAN: Sir, on a point of order.....

DR. H. V. HANDE: There are some more points relating to it and I will finish in five minutes when the hon. Member can raise it.

The Secretary has dexterously managed to destroy evidence of this fraud of Rs. 13,860 by stealthily bringing the stock book from the Auditor's custody through his trusted staff and had the stock book burnt which showed accounts of coupons up to 15th December 1971. Thus he has destroyed the documentary evidence. Then the Secretary caused to be brought into use a new set of coupons printed on a flimsy paper. This new coupon is one that has purposely omitted the print of the Gopuram emblem.

The cost of printing and paper of the above stock of coupons comes to nearly Rs. 9,600.

Then, since 1939 the coupons were collected on supply of milk to parties. They were accounted for and shown in a separate register known as Redemption Register. This procedure was stopped since 16th December 1971.

Then coupons to the value of Rs. 40,000 were printed and distributed to favourable vendors and the amount was collected allowing the vendors to effect a free sale of coupons. This amount has not been rendered into any account. Then a special report was made by the Auditor, Thiru Dorairaj to the District Co-operative Audit Officer, Thanjavur in this respect. No action has been taken on this. The concerned file in the Audit Office will lay bare the facts of the fraud.

Then an advance was drawn to the tune of Rs. 7,900 as milk advance which has been utilised for the marriage expenses of the Vice-President. This sum was drawn from 31st August to 17th October 1972. The Executive Officer from the Co-operative Central Bank, Thanjavur, during his inspection found out this irregularity and submitted a report on 3rd November 1972. This is a very fantastic thing.

Also in the salary of staff for December 1971, Defence Fund was collected to the tune of about Rs. 1,000 which has not been sent to the credit of the War Fund. That is another fraudulent thing.

1973 மார்ச் 26]

(Dr. H. V. Hande)

The work done by one man is now in charge of four. This increase was done to bring in and give job to relations and friends of the Secretary and the Vice-President.

Then, the milk production is 15,000 litres. But the annual maintenance charge of a jeep (M.D.O. 6332) is Rs. 10,000. After the present D.M.K. President took office, the production has come down to 2,500 litres. The expenditure is Rs. 54,000. The jeep has been used at Federation petrol cost, for personal purposes of the Secretary and the Vice-President.

Then the jeep M.D.O. 6332 and F.C. M.D.O. 5832 were continuously used for 10 days during the marriage of the Vice-President.

In rendering balance sheet accounts for raising loans from Government and from the Co-operative Central Bank, two different amounts have been shown as loss. The Government had been informed of a loss of 8½ lakhs for a loan of Rs. 5 lakhs asked for. The Co-operative Central Bank was informed of Rs. 2 lakhs as loss in the application for loan. It is a wonder that two kinds of balance sheets have been cooked up so deliberately. Can this be challenged? The Hon. Minister for Co-operation is not present and this relates to a co-operative institution. Now I yield and the hon. Member can raise this point.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : திரு எல். கணேசன் அவர்கள் மற்ற உறுப்பினர்கள் சொன்ன ஒவ்வொரு பாயிண்டுக்கும் விடை சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஏதாவது கிளாரிபிகேஷன் சொல்ல வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள். மற்றவற்றை அமைச்சர் மூலமாகச் சொல்லுங்கள்.

THIRU L. GANESAN: Mr. Chairman, Sir, I humbly submit that the hon. Member, Dr. H. V. Hande, should take up the challenge. In his allegation, he has stated a certain amount has been withdrawn from the Federation for the purpose of using it for the marriage expenses of the Vice-President. He should prove this allegation. Also many other allegations have been made and he should prove them. There may be certain irregularities connected with the administration and that has nothing to do with it and I am not concerned with it. He should prove his allegations.

DR. H. V. HANDE: In whatever manner the hon. Member stipulates, I am prepared to prove it before anybody or in this House. I have got documents and I can also produce a couple of M.L.A.s' and outsiders who will bear witness but the latter cannot be brought in

(Dr. H. V. Hande)

[1973 மார்ச் 26]

this House. The Hon. Minister for Co-operation can also reply during the discussion on the Appropriation Bill. My point is that all these things should be properly rectified.

Now with regard to temples, I am very sorry to say that it is the same story and it is the same case. It is treated as one intended for D.M.K. only. When I say this, the D.M.K. Members may get angry but that is a fact. A number of methods are used to boost up the D.M.K. For instance in the, Kapaleeswarar Temple at Mylapore, there is only "Vazhipadu of Muthal Amaicher". This is going on there and for which objections have been raised. The place is meant for worship. But there is only 'Vazhipadu of Muthal Amaicher'.

நம் மூலைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சி சோழனுடைய ஆட்சியாக இருக்கிறது. பல்வனுடைய ஆட்சியாக இருக்கிறது. அவர்கள் உபாடி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் வழிபாடு நடக்கிறது.

This is done by the Executive Officer of that temple. It is not done by the Hon. Minister and I know he is a good man.

கதா காலட்சேபம் செய்கிறார்கள். பார்த்துக் கதையைச் சொல்லுங்கள் என்கிறார்கள்.

My friend Thirumathi Anandanayaki also says it is true. I have information from my own source. Why should a person who has faith in God not allowed to worship freely. It is because you want an extra for muddling. Co-operatives you have already muddled. I have clearly proved it. In temples also you want to extend your area and entrench your men. Is such a thing possible in Muslim mosques? Can you preach against God there? That is why I have the greatest respect for Islam. Will it be possible for you to criticise like that inside churches? Will Christians tolerate it? How long do you think this sort of thing would continue?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: Hinduism also included atheism?

DR. H. V. HANDE: Hinduism does not include atheism. That is point No. 1. I stoutly and totally refute such a remark. It is an incorrect statement. I was saying that Kapaleeswarar temple, a place wherein religious minded people go and worship the deity there, is not a place to preach atheism. Persons who have faith in Vishnu go to Parthasarathy temple. Catholic members go to Catholic Churches and

1973 மார்ச் 26]

[Dr H. V. Hande]

Protestants go to Protestant churches. According to their faith, they go and worship the deity in the temples. They are not the places to preach atheism.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : May I explain? Hinduism includes several types of philosophy and one philosophy is Sankhya philosophy which includes atheism. According to that philosophy it is there. Whether in the temples, atheism is preached or not is a different thing. I am not aware of it.

DR. H.V. HANDE : For the Hon. Minister's information I may say I have read Sankhya philosophy. That does not include atheism. Point No. 1 Sankhya Philosophy is different from atheism. I have studied it and I know it. What I say is these are not temples to preach either Sankhya philosophy or atheism. If the Hon. Minister says in temples atheism can be preached, I have to compliment him on the extraordinary fertility of his fantastic imagination. எங்கே ஆதாரம் உண்டா? இது அரசியல் கட்சிக்காக, அரசியலுக்காகப் பயன்படுத்துவதற்கு ஆதாரம் உண்டா என்று I have got instances.

It has happened in my own constituency. An agreement was entered into between Smt. Rukmani Ammal residing at 2/21, Alathur Subramania Achari Street, Choolai and the Executive Officer, Sri Sundararaja Perumal and Anjaneyaswamy Devasthanam at 22, Alathur Subramania Achari Street, Choolai on 5th January 1970 and a piece of land measuring about 1,500 sq. ft. was let on lease on a monthly rent of Rs. 9.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை]

Subsequently the Commissioner, vide his notice No. 30345/70/C7-1, dated 17th February 1971, informed the lessee that the agreement does not hold good, since some of the provisions of the rules have not been properly followed. From then onwards Smt. Rukmani Ammal is keeping in correspondence with the department. But surprisingly a few months back, the back portion of the land occupied by the Rukmani Ammal was let out to somebody else at the instance of the local D.M.K. man. This is so irregular. I have got the entire records with me and I shall give them to Hon. Minister whenever he desires it. This is how things are being done at the discretion of political parties.

With regard to Chitrakulam tank, I have given out motions a number of times. But nothing seems to have been done. It is being used as a lavatory and I want this thing to be stopped. It is also true of Ponneri tank.

(Dr. H. V. Hando)

[1973 மார்ச் 26]

What I want to say is that temples should be kept out of politics and persons who are really interested in worshipping the deities in temples should be allowed to do so without any interference. With this I conclude my speech in support of the cut-motion we have given.

***திரு. கே. ஏ. மதியழகன் :** மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்து சமய அறநிலையச் சட்ட நிர்வாகம் மானியத்தின் மீதான விவாதத்தின் மீது நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்வதற்கு அனுமதித்ததற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், இந்த கோவில்களுக்கான மானியத்தின்மீது விவாதம் நடந்ததே கிடையாது, இப்போது தான் நடைபெறுகிறது ஏதோ ரொம்ப தாராளமானது என்று சொல்கிறார்கள். அது ஒருவகையில் உண்மைதான். இது எல்லோராலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு—கோடிக்கணக்கான ரூபாய் முதலீடுகள் உள்ள ஆலயங்கள், அறநிலையங்கள், வழிபாட்டு நிலையங்கள் இவைகள் எல்லாம் ஒரு காலத்தில் இந்த நாட்டில் மகோன்னதமான நிலையில் இருந்த சிற்பங்களுக்கும், ஓவியங்களுக்கும், நாட்டியத்திற்கும், நாதஸ்வர இசைக்கும் இப்படி எல்லாவிதமான கலைகளுக்கும் உறைவிடமாக இருந்தன, நம் வரலாற்றுக்கு ஒரு ஊற்றாக இருந்தன. அவை இன்று கவனிக்கப்படாமல் புறக்கணிக்கப்படுகிற நிலையில்தான் இருக்கின்றன. இப்போது பெரிய மனது வைத்து இதுபற்றி விவாதிக்கிற அளவிற்குத்தான் வந்திருக்கிறது என்ற நிலையே தவிர எல்லாம் முடிந்து விட்டன, எல்லாம் நடந்து விட்டன என்றால் நாம் உண்மையிலிருந்து ரொம்ப தூரம் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம் என்றுதான் பொருளாகி விடும்.

இந்த ஆலயங்கள் நிர்வாகத்தில் அமைச்சர்களுக்குக் கடவுளிடம் பக்தி இருக்கிறதா இல்லையா என்பது இப்போது விவாதம் அல்ல. இப்போது சிலர் திடீர் பக்தர்களாகிவிடுகிறார்கள், திடீர் பிள்ளையார் எல்லாம் வருவது போல்.....

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : It is at the expense of the Chief Minister it was planted and it was he who removed it. It has nothing to do with me.

MR. DEPUTY SPEAKER Why do you bring in the Chief Minister ?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : He shows his hands to me and so I had to explain.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இன்று நம்முடைய மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் மிகப் பெருமையோடு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நேரம் கொஞ்சமாகத்தான் கொடுப்பீர்கள் என்று தோன்றுகிறது. நானும் உங்களைத் தொந்தரவு செய்ய விரும்பவில்லை.

1973 மார்ச் 26]

இருந்தாலும் உவர்களுக்கெல்லாம் கொடுத்ததுபோல் பதினைந்து, இரு பது நிமிடங்களுக்குள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சேல்ஸ் டாக்ஸ் வேறு இருக்கிறது. ஒரு மணிக்குள்ளாவது முடிக்க வேண்டும்.

திரு கே. ஏ. மதியழகன் : அமைச்சர் அவர்கள், 12,000 ஆலயங்கள் இந்த அறநிலையக் கட்டளையின்கீழ் வந்திருப்பதாகவும். இன்னும் அடுத்த ஆண்டில் 15,000 ஆலயங்கள் 1973-ல் திருக்கோயில்களின் எண்ணிக்கை 15,000-க்கு மேல் உயரும் என்றும், மொத்த வருமானம் ரூ. 7,50,00,000 ஆகும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பார்த்தால் அருமையாக இருக்கிறது. 12,000 கோவில்கள் ஏற்கெனவே இருந்தன. இப்போது கண்டுபிடித்ததின் விளைவாக — இல்லை, இல்லை — ஏற்கெனவே 2,000 கோவில்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதன் விளைவாக இவைகளிலே சேர்க்கப்பட்டு மொத்தம் 12,000 கோவில்கள், மடங்கள், அறக்கட்டளைகள் இவைகளை நாம் நிர்வகிக்கிறோம். அடுத்த ஆண்டு 15,000 கோவில்கள் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் 16-வது பக்கத்திலே ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே எத்தனையோ கணக்கில் வராத திருக்கோயில்கள் திருட்டுக் கோயில்களாக இருக்கும் அவல நிலையைப் பார்க்கிறோம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : திருட்டுக் கோயில்கள் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது. ஆதலால் தயவு செய்து நமது மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் அமைச்சர், சபாநாயகர் அவர்களைத் திருட்டுகோயில்கள் என்று சொல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்று பணி வன்போடு தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எனக்கு ஒன்றும் இல்லை. நான் அதற்காகச் சொல்லவில்லை. எதையோ சொல்லி திசை திருப்பப் பார்க்கிறார். திருட்டுக் கோவில் இல்லையென்றால் எடுத்து விடுங்கள். அமைச்சர் அவர்களே திருட்டுக் கோவில்கள் என்ற அடிப்படையின் கீழ் விரிவான ஒரு புள்ளி விவரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு நேரம் அதிகமாகக் கொடுக்கவில்லை. எல்லாவற்றையும் சீக்கிரமாகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. தமிழ் நாடுக்கும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட, அறநிலையத்துறையினரின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத நிறுவனங்கள் 40,247, அவைகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்களின் பரப்பு 1,98,920.53 ஏக்கர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றில் ஆய் வாளர்களின் முதல் அறிக்கை பெறப்பட்ட சமய நிறுவனங்கள், 6,000 அவற்றுள் 2,162 நிறுவனங்கள் துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. அடுத்த வருஷம் 15,000 திருக்கோயில்கள் என்ற அளவுக்கு எண்ணிக்கை உயரும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தவறான ஒரு கணக்கைக் கொடுக்கிறார்கள். 40,247 சமய நிறுவனங்கள், கோவில்கள் அல்ல. பல்வேறு நிறுவனங்கள் இந்த

[1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

40,247 சமய நிறுவனங்களின்கீழ் இருக்கின்றன. 15,944 சமய நிறுவனங்கள் தனியாரிடத்தில் இருக்கின்றன. இவைகளைப் புதிதாகக் கண்டுபிடித்து இருக்கிறோம். இவைகளெல்லாம் திருட்டுக் கோயில்கள் என்று சொல்ல முடியாது. தனியாரிடத்தில் அவைகள் இருக்கின்றன. அவர்களின் ஆதிகத்தில் இருக்கின்றன. இவைகளை மெள்ள மெள்ளத்தான் அரசு துறையில் கொண்டுவர வேண்டும். அவைகளில் திருட்டுத்தனம் நடக்கிறது என்று கூறுவது தவறான வாதமாகும்.

திரு கே. ஏ. மதியழகன் : அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டிய நேரம் இருக்கிறது. அவர்கள் அப்போது இதற்குப் பதில் சொல்லலாம். அற நிலையங்கள், மடங்கள், கோயில்கள் எல்லாவற்றையுமே நான் ஒட்டு மொத்தமாகக் கோவில்கள் என்று சொல்கிறேன். தயவுசெய்து குறுக்கிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் அவர்களைக் குறை சொல்லவில்லை. இந்த டிப்பார்ட்மெண்டில் இருக்கும் நிலைமையைச் சொன்னேன். நீங்கள் இப்போதுதான் புதிதாக வந்த அமைச்சர். ஆயிரக் கணக்கான கோவில் பெருச்சாளிகளை நீங்கள் என்ன செய்துவிட முடியும். இருக்கின்ற நிலைமைகளைச் சொல்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நீங்கள் என்ன ராஜராஜ பராந்தக சோழன் மாதிரியாக இந்த கோவில்களைக் கட்டிப் பராமரிப்பதாகக் கருதிக்கொள்ள வேண்டாம்.

திருக்கோயில் நிலங்கள் உண்மையிலேயே திருக்கோயில்களுக்குச் சொந்தமானவைகளாக இல்லை. திருக்கோயில் நிலங்கள் உண்மையிலேயே திருக்கோயில் உடமையிலும் அனுபவத்திலும் இல்லாமல் தனியாரிடம் இருப்பனவாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள் 15,944. அவைகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் 25,065,88. இவை விவசாய நிலங்கள். அது மட்டுமல்ல அர்பன்லேன்ட்ஸ் 656.62. திருக்கோயில் நிலங்களை அவற்றின் உண்மையான உடைமையாக்க நிர்வாகிகள் மேற்கொண்ட நேர்வுகள் 880. அதன் மூலமாகக் கிடைத்து இருக்கும் நிலம் 2,250.41. அவர்கள், பாஷையில் சொல்ல வேண்டுமானால் 40,247 சமய நிறுவனங்கள் அற நிலையத்திற்கு வெளியே இருக்கின்றன. இந்த எண்ணிக்கை யெல்லாம் நான் புதிதாகச் சொல்ல வில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில் இருக்கிறது. இந்தக் கோவில் நிலங்கள் கோவிலுக்கும் சொந்தமாக இல்லை. உழுவனுக்கும் சொந்தமாக இல்லை. இவைகளெல்லாம் இடைத்தரகர்கள் கையில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 2 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன.

என்னுடைய முக்கிய வாதம் எல்லாம் இந்தத் துறையில் நிறையச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதன் தொடர்பாக ஏராளமான காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும். இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் இந்த அரசாங்கத்தை விமர்சிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. அரசின்மீது குற்றச்சாட்டைக் கூறுவதற்காக அல்ல. இவ்வளவு பெரிய காரியங்களைக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை—இன்று மணலி கந்தசாமி அவர்கள்கூட பேசியிருப்பார் என்று கருதுகிறேன்—கோவில் நிலங்களைத் தனிப்பட்டவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்குக்கூட தெரியும். நான் இன்றைக்குச் சொல்லவில்லை. நான்

1973 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அமைச்சராக இருந்தபோதே சொல்லியிருக்கிறேன். இதற்குக் கொடுத்திருக்கும் விதிவிலக்கை எடுத்துவிடுங்கள். இப்படி விதிவிலக்கை எடுத்து விட்டால் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்காது என்று சொன்னேன். அது எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. அதைத் தெரிந்துகொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, I shall.....

THIRU K. A. MATHIALAGAN: I do not want any explanation; I will not yield, Sir.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Because the hon. Member has dragged my name, I want to explain.

THIRU K. A. MATHIALAGAN: I am not yielding, Sir.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: My name has been dragged; otherwise I would not have come up to explain.

ரெவின்யூ அமைச்சருக்குத் தெரியும். 4 லட்சம் ஏக்கர் இருந்தது. அதைச் சொல்கிறேன். விதிவிலக்கு ரத்து செய்வது குறித்து என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டார்கள். என்ன விதி விலக்கு? எப்போது ரத்து செய்யவேண்டுமென்று முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. யார் செய்தார்கள்? அவர்கள் அந்தத் துறைக்கு அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று சட்டம் கொண்டுவர இருக்கிறோம். அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் படித்து இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அப்போது என்ன முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. இப்போது என்ன முயற்சியைக் கைவிட்டோம் என்பதைத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அதைத்தான் சொல்கிறேன். 4 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் கோவில் நிலங்கள் கோவிலுக்கும் பயன்படாமல், உழுபவனுக்கும் பயன்படாமல். இடைத் தரக்களின் கையில் இருக்கிறது. இது பல்லாண்டு காலமாக அவர்களாலே அனுபவிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுடைய மொத்தச் சொத்தை கணக்கு எடுத்தால் 63 கோடி ரூபாய்க்கு வரும். கோவில்கள் இன்றைய தினம் 20 ஏக்கர்தான் சொந்தமாகச் சாகுபடி செய்யலாம். தனியாக ஒரு உழவனுக்கு 5 ஏக்கர் தான் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குமேல் ஒருவன் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அப்படியிருந்தபோதிலும் 4 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை இந்த இடைத்தரக்கர்கள் பல்லாண்டு காலமாக அனுபவித்து வருகிறார்கள். அதை மாற்ற ஏன் இவ்வளவு கால தாமதம் ஏற்பட்டது. இந்த விதிவிலக்கு ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டிருக்குமானால் தமிழ் நாட்டிலேயே உழுபவனுக்குச் சொந்தமாக நிலம் எப்போதோ செய்யப்பட்டிருக்கும்.

[1973 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்பது பரிசீலனையில் இருந்தது. அதை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று வேதனையோடு முதலமைச்சரை நான் கேட்டு இருக்கிறேன். இந்த 4 லட்சம் ஏக்கர் இடைத்தரக்கர்கள் கையில் இருக்கிறது. இதை உழவர்களுக்குச் சொந்தமாக்குங்கள் என்று கேட்டேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற குத்தகைதாரர்கள் உரிமைச் சட்டத்தில் அவைகளெல்லாம் இடம் பெற இருக்கின்றன.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இடம் பெற்றால் நல்லது. அப்போதே இதைச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னேன். 4 ஆண்டுகாலம் காலதாமதமாக வந்திருக்கிறது. இந்த விதிவிலக்கு அப்போதே ரத்துசெய்யப்பட்டிருக்குமானால் 4 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் உழவர்களுக்கு என்றோ சொந்தமாகியிருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்த விதிவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். கோவில், மடங்கள் இவற்றிற்காக உள்ள விதிவிலக்குகள் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சிச் சார்பில் எடுத்துரைத்தபோது தாங்கள் தான் கேரளாவில் ரத்து செய்யப்படவில்லை என்று இந்த மன்றத்தில் இந்த இடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதில் ஏதோ நீங்கள் சொல்லி நாங்கள் கேட்கவில்லை என்று கூறுவது முறையற்றது.

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. மடாலயங்களின் நிலங்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த மன்றத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். வெளியிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். உங்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். கால தாமதமான பிறகு பிரேத விசாரணைக்குப் போக விரும்பவில்லை. இந்தக் காரியத்தை செய்கின்ற நேரத்தில், உழவர்களுக்கு அந்த நிலம் சொந்தமாகின்ற முறையில் நல்ல வகையில் செய்யவேண்டுமென்று வலியுறுத்தத்தான் சொல்லுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல பல ஆலயங்களில் ஏராளமாகப் பணம் இருக்கிறது. ஆலயங்கள் வழிபாட்டிற்குரிய இடம்மட்டுமல்ல, கல்வி, மருத்துவம், சிற்பம், ஓவியம், நாட்டியம், நாடல்வரம் இவைகளெல்லாம் வளர்கிற இடம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் காரியத்தில் இவ்வளவு கோடிக்கணக்கான வருவாய் வருகின்ற கோவில்கள் என்ன செய்கிறதென்று பார்த்தால், அவற்றின் திருப்பணி என்ன என்று பார்த்தால் திருச்செந்தூர் முருகனுக்கு தங்கத் தேருக்கு 2 லட்ச ரூபாய். திருத்தணி முருகனுக்கு 2½ லட்ச ரூபாய்க்கு தங்கக் கவசம், முகவை மாவட்டம் பாகனேரியில் உள்ள புலவநாயகி அம்மனுக்கு 2 லட்ச ரூபாயில் தேர், மதுராந்தகம் ஆண்டவனுக்கு 2 லட்ச ரூபாயில் தேர், மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேசுவரருக்கு 16 லட்ச ரூபாயில் தங்க கவசமும், வைர முடியும் என்ற கணக்குத்தான் இருக்கிறது. சாதாரணப் பெணமணிகளுக்குத்தான்

பிற
பகல்
12-30

1973 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நகைகள் மீது ஆசை. ஆண்டவனுக்குத் தங்கத் தேரும், வைர முடியும் இன்னும் இருக்க வேண்டுமா? பக்தர்கள் கோபித்துக் கொண்டாலும் பரவாயில்லை.

திருமதி த.ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, சாதாரண ஆசாமி களை ஆடம்பரமான தேரில் வைத்து ஊர்வலம் வரும்போது, ஆண்டவன் தங்கத் தேரில் ஊர்வலம் வருவதை ரசிக்க வேண்டும், அப்படிப்பட்ட தங்கத் தேர்கள், ஆபரணங்கள் பொதுவுடமைச் சொத்தாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் அவற்றை கலைச் சின்னங்களாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஆண்டவனுக்கு இவைகள் எதற்கு என்று புண்படுத்தும்படி பேசுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர் களையோ, பக்தர்களையோ புண்படுத்தவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை என்னுடைய நோக்கம், இவ்வளவு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் சொத்து டைய கோவில்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. மீனாட்சி அம்மனுடைய....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரமாகிவிட்டது. சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : திடீரென்று குறுக்கே விடுகிறீர்கள். (சிரிப்பு) என்னுடைய கவலை யெல்லாம், மீனாட்சி அம்மனின் நகைகள், இன்னும் பெரிய பெரிய கோவில் கடவுள்களின் நகைகள், நிலங்கள் இவற்றை இன்வெண்டரி எடுத்தால் பலகோடி ரூபாய் சொத்துக்கள் இருக்கும். ஆனால் அவ்வளவு சொத்துக்கள் இருந்தும், இந்தக் கோவில்கள் நடத்தக்கூடிய கல்லூரிகள் 6, பள்ளிக்கூடங்கள் 13, ஆஸ் பத்திரி ஒன்று கூட இல்லை. அதுவும் பழனி ஆண்டவர் கோவில் நடத்து கிற கல்லூரிகள் 3. இந்த அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது.

இவ்வளவு கோடிக்கணக்கான வருவாய் இருந்தும், இந்தக் கோவில்கள் பணத்திலிருந்து நாதஸ்வரம் பழனியில் 20 பேருக்கும், தவில் 10 பேருக் கும் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். வலிவலத்தில் ஒரு 15 பேர் படிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் நாதஸ்வர இசைக்கு பெயர் பெற்ற தஞ்சை மாவட்டத்தில் பிறந்த நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் இருக்கிறபோது பழனியில் 20 பேர் நாதஸ்வரம் படிக்கிறார்கள், 10 பேர் தவில் கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். வலிவலத்தில் கொஞ்சம்பேர் படிக்கி றார்கள் என்றால் இவைகள் கலை வளர்ப்பது அல்ல. கலாசாரத்தை வளர்ப்பது அல்ல. பரதநாட்டியம் நம்முடைய நாட்டில் பலபேர் தனியாகக் கற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். (சிரிப்பு). அதைக் கவனிப்பதற்குப் பலபேர் இருக்கிறார்கள். பல ஆஸ்பத்திரிகள் இந்த வருவாயிலிருந்து நடத்துவதின் மூலம் மாண்புமிகு சுகாதார அமைச்சர் அவர்களின் துறையிலிருந்து ஆஸ்பத்திரிகளுக்குச் செலவிடப்படும் செலவைக் குறைக்கலாம். கல்லூரிகளுக்கு கல்வித் துறையிலிருந்து செலவழிப்பதைக் குறைக்கலாம்.

[1973 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நினைத்தால் மிகவும் வெட்கமாக இருக்கிறது. கிறிஸ்துவ மடாலயங்கள், லியோலா கல்லூரி, கிருஸ்தவக் கல்லூரி, செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரி, பாணையங்கோட்டை செயின்ட் சேவியர் கல்லூரி என்று அமைத்து எவ்வளவு புனிதத் தொண்டாற்றி வருகிறார்கள் என்று பார்த்தால் நமக்கே ரொம்ப வெட்கமாக இருக்கிறது. அந்த முறையிலே நாமும் இன்னும் அதிகமான பணத்தை நல்ல காரியங்களுக்கு, ஆர்ப்பணைகள், பிச்சைக்காரர் இல்லங்கள் ஆகியவற்றை அமைக்கச் செலவு செய்யவேண்டும்.

அமைச்சர்கள் பரிவட்டம் கட்டிக்கொண்டு புதிய பக்தர்களாக ஆகிவிடுவதற்குப் பதிலாக, அதில் ஆர்வம் செலுத்திக் கோவில் பணத்தை செலவிடச் செய்யவேண்டும். பல்லக்கில் போய்க்கொண்டிருந்த மடாதிபதிகள் 1 லட்ச ரூபாய் கொடுத்து செவ்ரெட் கார் வாங்குகிறார்கள். தஞ்சை மாவட்ட மடாதிபதி ஒருவர் சமீபத்தில் வாங்கியிருக்கிறார். அவர்களெல்லாம் இப்படி காலப் போக்கில் பல்லக்கிலிருந்து காருக்கு மாறிவிட்டார்கள். இந்தக் காரியங்களும், மற்ற திருப்பணிகளும் நடக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. அதோடு கூட, பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யலாம்.

சமதர்மம் என்று சொல்லுகிறோம். சமதர்மம் என்றால் ஆதித் திராவிடர்களை அர்ச்சகர்களாகப் போடவேண்டும். அதற்காக அரசியல் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும் என்று டில்லி மாநகருக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம். இதற்குத் தான் மாநில சபாட்சி என்கிறோம் என்கிறார்கள். ஆதித் திராவிடர்களை ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக்கினோம் என்றால் பரவாயில்லை. அர்ச்சகர்கள் ஆக்கவேண்டும் என்பதற்காக அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த டில்லிக்கு எழுதியிருக்கிறோம் என்கிறார்கள். அர்ச்சகர்கள் பிள்ளைகள் ஐ.வ.எஸ். அதிகாரிகளாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு).

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தலைவரவர்களே, தற்போது அரசியல் சட்டத்தில் எந்தவித திருத்தமும் தேவையில்லாமல் ஆதித் திராவிடர்களை அர்ச்சகர்களாகப் போட இடமிருக்கிறது.

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, நான் அரசியல் சட்ட நிபுணன் இல்லை. அமைச்சர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆதித் திராவிடர்களை அர்ச்சகர்களாகப் போடுவதற்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அர்ச்சகர்களாக இருந்தவர்கள் பிள்ளைகள் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக ஆகிற காலம் இது.

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம் : தலைவரவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மாணவர்களுக்கு, பிற்பட்ட சமுதாய மாணவர்களுக்கு தமிழகத்தில் தனித்தனி நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் மூலமாக ஐ. ஏ. எஸ். தேர்வுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இந்த ஆண்டு—நான் சென்ற கூட்டத்தில் கூட சொல்லியிருக்கிறேன்.—8 பேர் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தை சேர்ந்த மாணவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வு எழுதி, 3 பேர் தேர்வு பெற்று, வாய்மொழித் தேர்வுக்குப் (Viva Voce) போயிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியாக தமிழகத்தில் புதிய வரலாறு படைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

1973 மார்ச் 26]

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கெனவே அவர்களுடைய உரையில் இதைப் படித்திருக்கிறேன். 8 பேர், 12 பேர் ஆதித்திராவிடர்களை ஐ.எ.எஸ். ஆக்கியிருக்கிறோம் என்ற அளவுக்கு உங்களுடைய பொருளாதாரப் புரட்சி முடிந்தால் சரிதானா? தமிழகத்திலுள்ள 4 கோடி பேரில் 1 கோடி ஆதித் திராவிடர்கள் இருக்கிறார்கள். உங்களுடைய சமதர்மம் ஆதித் திராவிடர்களை அர்ச்சகர்களாகப் போடுகிற அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது.

அதே மாதிரியாக இன்றைக்கு டிராஸ்டிகள் போடுகின்ற விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், பழங்காலத்தில் ராமசந்திர செட்டியார் கோவில் பெரிச்சாளிகள் என்று சொல்லுவார்கள். அந்த அளவுக்குப் பெரிச்சாளிகளை உண்டாக்காமல் நன்றாகச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக எடுத்துக் சொல்லுகிறேன். பெரிச்சாளிகளைப் பிடிக்கின்ற காரியங்களை நீங்கள் செய்யவில்லை.

புதிய பெரிச்சாளிகளை உருவாக்குகின்ற இடமாக கோவில்கள் ஆகிவிடக் கூடாது. நான் நிரம்ப வேதனையோடு சொல்லுகிறேன். இப்போது எல்லாம் நிழலுங்கூட கோவிலுக்குப் போகாதவர்கள் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு, கட்சிக்காக துஷ்பிரயோகம் செய்கிற முறையில் செய்கிறார்கள்.

பழனி கோவில் 52 லட்ச ரூபாய் வருமானம் வருகின்ற கோவில். அங்கே ஒரு திராவிட முன்னேற்ற கழக பாராளுமன்ற உறுப்பினரை அறங்காவலராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். எங்கேயோ பாங்கில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த அவரை நான் தான் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தேர்தலுக்கு நிறுத்த வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்தேன். அவர் பாராளுமன்றத்தில் பணியாற்றுவதற்குப் பதிலாக பழனியில் அறங்காவலராக ஆகியிருக்கிறார். அங்கேயே இருக்கிறார் அவர் பெயர்கூட திரு. தண்டாயுதபாணி.

மாண்பு மிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, அவையில் இல்லாத ஒருவரைப் பற்றிப் பேசுவது முறையல்ல. அவைத் தலைவராக இருந்த ஒருவருக்கு இது தெரியவில்லை என்றால் வருந்தத்தக்கது. அவையில் இல்லாத ஒருவரைப் பற்றி விமர்சிப்பது என்பது அவைக்குப் பெருமை தராது. அவையில் இல்லாதவரைப் பற்றிப் பேசக்கூடாது என்பதை உறுப்பினர் மறந்துவிட்டதால் ரூபகப்படுத்துகிறேன்.

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு அமைச்சருக்குத் தெரிந்த அளவுக்கு எனக்கும் தெரியும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தலைவரவர்களே, அவையில் இல்லாதவரைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பாராளுமன்றத்தில் பேசிய பேச்சைப் பற்றி இங்கே விமர்சனம் செய்தால் சரியாக இருக்காதே தவிர, அவரைக் கோவில் டிராஸ்டியாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அது தேவையா என்று பேச முழு உரிமையிருக்கிறது.

[1973 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அவர் சொன்னது பாராளுமன்ற உறுப்பினர், பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருப்பதற்குப் பதிலாக பழனி ஆண்டவர் கோவில் டிரஸ்டியாக இருக்கிறார் என்றார் என்பதை டாக்டர் ஹாண்டே மறக்க வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, அவர் பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினராகவும் இல்லை. கோவிலில்கூட அறங்காவலராக இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, எவ்வளவு நாளாக இல்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால் இந்த நீக்கத்தை விமர்சனம் செய்த பிறகுதான் எடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது அரசியல் கட்சிக்காரர்களால் அந்த இடங்களுக்கு அபகீர்த்தி வந்து கொண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி இருப்பவர்களை எடுத்துவிடுவது நல்லது என்ற நல்லெண்ணத்தோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னொன்று ஆதித் திராவிடர்களை அர்ச்சகர்களாகப் போட அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தும் காலம் இது.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் திரு. மதியழகன் அவர்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள விருமபுவதெல்லாம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அர்ச்சகர்களாக வரக்கூடாது ?

*திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உங்களைக் காட்டிலும் ஆதித்திராவிட மக்களிடத்தில் எனக்கு அதிக அக்கறை உண்டு, ஆர்வம் உண்டு. ஆதித் திராவிடர்கள் மாண்புமிகு அமைச்சர் சண்முகத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு, அவருடைய நற்சான்றிதழை கேட்டுக்கொண்டு என்னை நிர்ணயிக்கப் போவதில்லை. நீங்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆதித் திராவிட மக்கள் எனது கருத்துக்களை நெடுநாட்களாக அறிவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அப்படியானால் அரசியல் சட்டத்தை திருத்துவதில் என்ன தவறு ?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உங்கள் துறையைச் சேர்ந்ததல்ல இது. நீங்கள் ஏன் குறுக்கிடுகிறீர்கள். நான் ஈட்டு செய்யவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கூட்டுப் பொறுப்பு என்ற முறையில், எந்த அமைச்சர் வேண்டுமானாலும் பதில் சொல்லலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கிடையாது. அமைச்சர்கூட உறுப்பினர்கள் பேசும்போது ஈட்டு செய்தால் தான் குறுக்கிட்டு பதில் சொல்லமுடியும். உறுப்பினர் உட்கார்ந்தால் தான் அமைச்சர் பேசலாமே தவிர அமைச்சர் என்பதிலேயே தன்ச் சலுகையோ, உரிமையோ கிடையாது. இல்லாவிட்டால் பேசக்கூடாது இவ்வளவு நாள் அமைச்சராக இருந்தவருக்கு இது தெரியாது இருப்பதற்கு வருந்துகிறேன்.

1973 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : புதிதகத்தைப் படித்துப் பாருங்கள் தெரியும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : படியங்கள், நீங்களே நன்றாகப் படித்துப் பாருங்கள். அமைச்சர்களுக்கு ஒன்று, உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்று என்று எந்த விதியும் கிடையாது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். பொதுவாக அமைச்சர்கள் ஒரு கிளாஸ் ஆஃப் எம்.எல். எக்கள் என்றும், அமைச்சர் அல்லாதவர்கள் இன்னொரு கிளாஸ் ஆஃப் எம்.எல்.எ-க்கள் என்றும் ஐஸில் கிடையாது. இந்த மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் அமைச்சர்கள், எம்.எல்.எ-க்கள் எல்லோரும் சரிசமம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் நமது மதியழகன் அவர்கள் ஸ்பீக்கராக இருந்தபோது இதற்காக வாதாடி வாதாடிப் பார்த்தேன். வெற்றி பெறமுடியவில்லை. இப்போது இதில் வெற்றிபெற்றுவிட்டேன். (சிரிப்பு).

I want to establish in this House like in Lok Sabha that there is no distinction between the Ministers and other members of the House; all have equal rights. But just as I rise on a point of order, Ministers also get up to explain a point in the middle of the speech of a member. If we yield, they can explain, but if we do not yield, Ministers cannot speak. The same thing when Ministers speak also; we get up and if the Ministers yield we put across a point. At times, as our Chief Minister says, if they want to wait till they complete an idea, we agree to that. This is what I have been claiming all these six years in this House. I am glad the ex-speaker concedes my point now. I hope the Hon. Deputy Speaker will now give a ruling on this.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விதிகள் எப்படி இருந்தாலும் நாம் ஒரு மரபை வைத்திருக்கிறோம். பேசுகின்றவர்கள் அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் அல்லது உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் ஒரு மரபை வைத்திருக்கிறோம். உறுப்பினர்கள் பேசும்போது அமைச்சர்கள் தகவல் தருவது என்ற மரபை வைத்திருக்கிறோம். அதைப்போலவே அமைச்சர்கள் பேசும் போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், துணைத் தலைவர்கள் அல்லது குறிப்பிட்ட உறுப்பினர்கள் சில நேரங்களில் தகவல் தருவதற்கு அனுமதிக்கிறோம். இந்த முறையை அதிகமாக வளர்த்தக் கூடாது என்பதை உங்களோடு நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களின் கருத்தை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். நான் ஸ்பீக்கராக இருந்தபோது அப்படிச் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். இதே கருத்தை முதலமைச்சரிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்களும் அதை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இப்படி அமைச்சர்களும் உறுப்பினர்களும் அடிக்கடி குறுக்கிடுவது எனக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அடிக்கடி குறுக்கிடும் சில அமைச்சர்களைக் குறுக்கிடாது நீங்கள் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று

[1973 மார்ச் 26]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

முதலமைச்சரிடம் பல நேரம் நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். எப்போது குறுக்கிடுவது, எப்போது குறுக்கிடக் கூடாது என்று விதி முறைகளில் ஒன்றும் இல்லை. அமைச்சர்களுக்கு இருக்கிற உரிமை உறுப்பினர்களுக்கும் உண்டு என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

தொல்பொருள் துறையைப் பொறுத்தமட்டிலே 100 கோவில்களில் டிப்ளிக் காரர்களுக்கு பங்கு இருக்கிறது. கோவில்களிலே கூட பங்கு வேண்டுமென்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள். அவைகளிலே நல்ல ஒவியங்கள், சிற்பங்கள், கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையை மாற்றி, எல்லாக் கோவில்களையும் மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவர வேண்டும். கோடிக்கணக்கான ரூபாய் 500 கோடி ரூபாய் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்—அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் எல்லாவற்றையும் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்தால். அந்த வருமானத்தைக்கொண்டு இந்த நாட்டு மக்களுக்கு இன்னும் நல்ல பல சேவைகளைச் செய்யமுடியும் என்று கூறி, உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: I want to know one point. Does the hon. Member suggest nationalisation of the entire property of the temples? That will be dangerous. Already we have given too much of money in the hands of the powers that be. Ultimately where it will all end up? I share the enthusiasm of the hon. Member in regard to appointment of Archakas. But if we should advocate nationalisation of the entire property of temples, that will lead us where we do not know.

திரு கே. ஏ. மதியழகன் : நாஷனலைசேஷன் என்ற உடனே அவர்களுக்குப் பயம் வந்துவிட்டது. அவர்கள் கருதுவதைப்போல எல்லாவற்றையும் நாஷனலைசேஷன் செய்யவேண்டுமென்ற ஆர்வம் உள்ளவன் நான் அல்ல. இப்போது பல்வேறு விதங்களில் கோவில் சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவை பல்வேறு பட்டவர்களால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. சொத்தாகவும், வேறு பொருளாகவும் இருக்கின்றவைகளை எல்லாம் கணக்கெடுத்து, இந்த இலாகாவிலே இருக்கின்ற நிர்வாக அதிகாரிகள் நல்லமுறையிலே கண்காணிக் கவேண்டும். அப்படி ஒழுங்குபடுத்தி, முறைப்படுத்தி கண்காணிக்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டால் இப்போது இருப்பதைவிட இன்னும் நல்ல முறையிலே செயல்பட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: By nationalisation, you will be placing in the hands of the ruling party all the money. That is the danger you have to guard against.

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர்களே, இந்த அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகாவைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக ஒரு

1973 மார்ச் 28]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதை வலியுறுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் இரண்டொரு கருத்துக்களை மட்டும் கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு ஆலயங்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஆலயங்களை சீராகவும் சிறப்பாகவும் பேணி வரவேண்டுமென்று முதலிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் பல கோயில்கள் நல்ல முறையில் பேணப்படாமல் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு, இப்போது பெரிய பெரிய ஆலயங்கள் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளைக் காலாகாலங்களில் பழுதுபார்த்து, செயல்படுத்தினால் இந்த அறநிலைய பாதுகாப்புத் துறை சீராகவும் சிறப்பாகவும் அமையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆஸ்திரேலியர்களும் நாஸ்திரேலியர்களும் இன்று கோயில் வழிபாட்டிலே அக்கறை கொண்டவர்களாக இருப்பதனால் எல்லோரும் மதிக்கக்கூடிய அளவிலே கோயில்கள் சிறப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் அண்மையிலே காஞ்சிபுரத்திலுள்ள வரதராஜபெருமாள் கோயிலுக்குச் சென்றிருந்தேன். அந்த ஆலயம் சரியான முறையிலே பராமரிக்கப்படாமல் இருப்பதைக் கண்டேன். அதை நல்ல முறையிலே பராமரிக்க, யு.என். நிறுவனத்திலிருந்து பல உதவிகள் கிடைப்பதைப்போன்று இதற்கும் உதவிகள் பெற்று, அதைக்கொண்டு அந்த ஆலயத்தை நல்ல முறையில் பராமரிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. அங்கே தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக்கு உகந்ததாக பல கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. அதை அரசாங்கம் பாதுகாக்க தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கே நான் இருந்தபோது, அந்தக் கோயிலில் அலுவல்புரியும் ஒருவர் என்னிடம் வந்து ஒரு புகாரைச் சொன்னார். அவருடைய ஊதியம் என்ன என்று கேட்டேன். அவர் மாதம் 3½ ரூபாய் சம்பளம் என்று சொன்னார். கோயில் பணிகளைச் செய்கிற ஒருவருக்கு மாதம் 3½ ரூபாய் சம்பளம் என்றால் அவரால் எப்படி வாழமுடியும்? அவர் குடும்பத்தை எப்படிக்காப்பாற்ற முடியும்? அவருடைய வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற அளவில் ஒரு குறைந்த பட்ச ஊதியமாவது அவருக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அவருக்கு 5 குடும்பத்தைகள் இருப்பதாகவும் சொன்னார். அவரைப் போலவே பல கோயில்களிலும் சிறு சிறு பணியாளர்கள் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த ஊதியம் போதாமல் இருப்பதால் அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற வகையில் ஒரு குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயித்து அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோயில் கல்யாண மண்டபம் கட்டுவது பற்றிய ஒரு புகாரை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடம் கொடுக்க விரும்புகிறேன். மதுரை தாலுக்காவில் கருப்புண்ணசுவாமி கோயில் கல்யாண மண்டபம் கட்ட 32,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கருப்புண்ண சுவாமி கோயில் பரம்பரை டிரஸ்டியாக இருப்பவரிடம் அந்த காண்ட்ராக்டரைக்

[1973 மார்ச் 26]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கொடுத்தார்கள். ஆனால் அந்த 32,000 ரூபாயில் கட்டப்பட வேண்டிய கல்யாண மண்டபத்திற்குப் பணம் ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப்படவில்லை. தவறுதலாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள்; கையாடல் செய்திருப்பார்களோ என்று நினைக்கக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. அதுபற்றி புகார் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இந்த இலாகாவில் இருக்கின்றவர்கள் அவருக்கு அதிகமாகச் சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

இந்த மாதிரியான தீயச் செயல்கள் எங்கும் நடைபெறாமல் இருக்க, அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மாதிரியாகச் செலவழிப்பதற்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் சரியான முறையிலே காலாகாலங்களில் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்பதை ஆய்வு செய்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் வேண்டிய எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு முக்கியமான விஷயம்—எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தேவஸ்வம் போர்டு என்ற அமைப்புத்தான் இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதில் 3 நபர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவர் திருவாங்கூர் மன்னரால் நியமனம் செய்யப்படுகிறவர். அந்த தேவஸ்வம் போர்டுக்கு ஆண்டுதோறும் 13 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்க வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மன்னவர்களுக்குள்ள எல்லாவிதமான சலுகைகளும், மானியங்களும் ஒழிக்கப்பட்ட பிறகும், இந்த தேவஸ்வம் போர்டில் ஒரு மெம்பரை நியமிக்கும் உரிமை மட்டும் இன்னும் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது சிந்திக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்.

என்னைப் பொறுத்தவரையிலே எப்போது மன்னர்களின் சலுகைகள் எல்லாம் ஒழிக்கப்பட்டனவோ, அப்போதிலிருந்தே அந்த தேவஸ்வம் போர்டில் அந்த மெம்பரை நியமிப்பதற்கான அதிகாரமும் ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது. இன்னும் அந்த அதிகாரத்தை அவர் பயன்படுத்துவது சட்டத்திற்கு எதிரானது, சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என்பதை நான் தெளிவாக தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் எந்த சட்டத்தின் அடிப்படையிலே நாயினேஷன் பெற்று இருந்தார்களோ அந்தச் சட்டங்களும் சலுகைகளும் அடிப்பட்டுப்போனபிறகு நான் இவற்றை நீடிப்பதற்கு உரிமையில்லை என்ற சட்டபூர்வமான வாதத்தைக் கிளப்புவதற்காக முற்படுகிறேன். இது சம்பந்தமான அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு, ஒரு சட்ட முன் வடிவையும் தயார் செய்திருக்கிறோம். இதுவரையில் அதற்கு அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். முன்பெல்லாம் அரசர்கள் ஆலயங்களைப் பராமரித்தார்கள். ஆனால் இன்று மக்களே ஆலயங்களின் பராமரிப்பில் மிகுந்த அக்கறை காண்பித்து வருகின்றார்கள். மன்னர்கள் இந்தத் துறையில் செய்த தொண்டினை நாம் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள் சட்டரீதியாக தங்கள் அந்தஸ்தை இழந்தபிறகு அவர்களுக்கு மேலும் இந்த அந்தஸ்தை நீடிப்பது நியாயமுமில்லை தர்மமுமில்லை.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அடுத்து, அந்த போர்டில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றியும் இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே 142 பேர் பணிபுரிகின்றார்கள். அவர்களுடைய சம்பள விகிதங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்டாலும் இது வரையில் சம்பள பாக்கிகளைக் கொடுக்க வில்லை. 20—10—1970 முதல் 31—12—1971 வரையில் அவர்களுக்கு மாற்றியமைக்கப்பட்ட சம்பளவிகிதங்களின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு இன்னும் சம்பள பாக்கிகள் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகின்றார்கள். இன்னும் மெட்ராஸ் லிபரலைஸ்டு பென்ஷன் ரூல்ஸ், டி.லி.ஆர்., மெடிக்கல் ஃபெஸிலிட்டிஸ், கிராசலிடி போன்றவைகள் எல்லாம் அவர்கள் விஷயத்தில் இன்னும் லிஸ்தரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. இந்தப் போர்டை அரசு மோகொள்ள இருப்பதாக முடிவெடுத்திருப்பதால், இவர்களை இந்த இலாகாவிலே “இன்ட்கெரெட்” செய்ய வேண்டும், இணக்க வேண்டும். அப்போதுதான் பல்லாண்டுகாலமாக இந்தத் தேவாலயங்களுக்கு உழைத்துவரும் அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கியதாக அமையும்.

அடுத்து கன்னியாகுமரி தேவஸ்வம் போர்டில் “தேவி குமரி கல்லூரி” என்று பெண்களுக்கான கல்லூரியொன்று குறித்துறையில் இருக்கின்றது. இது ஆறேழு ஆண்டுகாலமாக இயங்கிவருகின்றது. இதற்கு நல்லதொரு கட்டிடம் இல்லை என்ற குறைபாடு இருந்து வருகிறது. அந்தப் பகுதியிலுள்ள பெரியவர்கள் பலர் சேர்ந்து இதற்காக ஒன்பது பத்து ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கி இந்த இடத்தில் வேண்டிய கட்டிடங்களைக் கட்டி அந்தக் கல்லூரியை மாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத் தோடு, அந்த நிலத்தையெல்லாம் ரெஜிஸ்டர் கூடச் செய்து கொடுத்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் இதை இந்த இலாகாவின் இன்னும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று தெரிகிறது. போர்டிலுள்ள ஒரு சிலர் அந்தக் கல்லூரியை வேறு இடத்திற்கு மாற்றி விடலாமா என்று முயற்சி செய்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இதையெல்லாம் செய்யாமல், நல்ல கட்டிடத்தைக் கட்டி முடித்து அந்தக் கல்லூரியை அந்த இடத்திலேயே வைத்து மேலும் லிஸ்தரிக்க வேண்டும். ஏன் என்றால் அது பெண்களுக்கான கல்லூரி. அனைத்துச் சமூகப் பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கும் நல்ல வாய்ப்பு இருக்கின்றது, இது அங்கே இருப்பதால். எனவே இதைச் செய்து அந்தப் பகுதியிலுள்ள பெண்களுடைய மேல்படிப்பிற்கு ஊக்கம் அளித்திட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கல்லூரியைப் பொருத்த வரையில் இந்த ஆண்டு அங்கே ஒரு பெரும் தவறு நடந்திருக்கின்றது. படிக்கும் மாணவியர்களில் 50 சதவிகிதத் திற்கு மேற்பட்டவர் “டிடென்ஷன்” செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு மாணவர்களை ஏன் மேல் வகுப்பிற்கு அனுப்பாமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. அந்தப் பகுதியிலுள்ள பெற்றோர்களுக்கு இது ஒரு பெரும் அதிர்ச்சியினை அளித்திருக்கின்றது. ஐம்பது சதவிகிதம் “டிடென்ஷன்” என்பது கேள்விப்படாத ஒன்றாக இருக்கிறது. பத்து அல்லது பதினைந்து சதவிகிதம் என்றால் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். எனவே இதற்கு வேண்டிய பரிகாரத்தைத் தேட வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[1973 மார்ச் 26]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அடுத்து, இந்த இலாகாவிலுள்ளவர்களுக்கு பண்டைய நாகரீகத் தையும் நாட்டின் காலசாரத்தையும் பாதுகாக்கும் மாபெரும் பொறுப்பு இருக்கின்றது. எனவே, ஆத்மீகக் கொள்கைப் பற்று உள்ளவர்களையே அறங்காவலர்களாக நியமிக்க வேண்டும். எல்லாம் கட்சிக் கண்ணோட்டத் தோடுதான் இன்று நடைபெறுவதாக எல்லாப் பகுதிகளிலும் குறை சொல்லுகின்றார்கள். இது தவிர்க்கப்படவேண்டும். அடுத்து இப்போது தமிழில் அர்ச்சனை செய்வது என்ற திட்டமிருந்தாலும் பெரும்பாலும் வடமொழியில்தான் அர்ச்சனை செய்யப்படுகிறது. நான் அடிக்கடி ஆலயங் களுக்குச் செல்பவன் என்ற காரணத்தினால் இதைப் பார்த்து அறிகின்றேன். தமிழிலேயே அர்ச்சனை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லும்போது இதில் ஏதோ மொழிப்பிரச்சினையைக் கிளப்புவதாக யாரும் கருதிவிட வேண்டாம்.

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள திருக்குறங்குடிக்குப் பக்கத்திலுள்ள முகிழடி என்ற இடத்தில் சுப்பிரமணியம் என்ற ஊழியர். நண்ட நெடுங்காலமாகப் பணியாற்றி வருகின்றவர். ஒரு மடத்தில் பணியாற்றி வந்தார். அவர் சம்மந்த மான இலாகாவிற்கும் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் கமிஷனர் அவர்களுக் கும் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது சம்மந்தமாக துரித நட வடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து “பூனெஸ்கோ” போன்ற உலக ஸ்தாபனங்களிலிருந்து அதிக நிதிஉதவிகளைப் பெற்று ஆலயங்களைப் புதுப்பிப்பது போன்ற பணிகளை மேலும் துரிதப்படுத்த வேண்டும். உதாரணமாக ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் உள்ள பெரிய கோயிலைப் புதுப்பிக்கும் திருப்பணியினை மேற்கொள்ளுவ வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, மதுரையி லுள்ள ஆலயமானது மிகமிகப் புராதனமானது. அங்கே வரும் பக்தர் களுக்கு தங்குவதற்காக அதிக விடுதிகளைக் கட்ட வேண்டும். மேலும் இந்தத் துறையின் மூலம் அதிக ஆஸ்பத்திரிகள் போன்றவற்றை கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : பொது விற்பனை வரி மானியக் கோரிக்கையினை மரீலையில் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு திரு மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, அறநிலையம் மற்றும் பால்பண்ணை வளர்ச்சித் துறையின் மீதான கோரிக்கைகள் மீது மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் கலந்து கொண்டு சிறந்த கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். பால் துறையைப் பொருத்த வரையில் அதில் சிறந்த வளர்ச்சி பெற வேண்டும் என்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் யூனியன்களையும் ஏற்படுத்தி அவற்றுக்கு எந்தெந்த விதத்தில் உதவி களைச் செய்யவேண்டும் என்பதற்கான பல யோசனைகளை சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் சென்ற ஆண்டில் “தமிழ்நாடு பாற் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம்” என்று ஒன்றினை ஏற்படுத்தி, 1-7-1972 முதல் இக்கழகம் தன் பணியினை மேற்கொண்டுள்ளது. இதை ஆரம்பித்திருப்பதன் நோக்கம் கிராமங்களிலே உற்பத்தியாகும் பால்ைச்

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

சேகரித்து பதப்படுத்தி அதிக தேவையுள்ள இடங்களுக்கு அதை அனுப்புவதும் இதனால் கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்கு, அதாவது மாடுகளை வைத்துக் கொண்டு பால் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுக்கு அதிக லாபத்தைப் பெற்றுத் தருவதும் ஆகும். அந்த நோக்கத்தோடுதான் இந்தத் தமிழ் நாடு பாற்பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம் என்று ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை.)

மேலும் “ஆப்பரேஷன் ப்ளன்” என்ற திட்டத்தின் கீழ் 1972-லிருந்து தொடங்கி ஐந்தாண்டு காலத்தில் ரூ. 8.75 கோடி செலவழித்து இதை மேலும் தீவிரப்படுத்த இருக்கிறோம். இவற்றில் சில குறைபாடுகள் இருந்தாலும் இந்தக் குறைபாடுகள் நீங்குவதற்கும் எதிர் காலத்தில் பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம் சிரிய முறையில் செயல் பட்டு வரும் என்ற முறையில் கடந்த ஒரு ஆண்டு காலம் அவர்கள் ஆற்றிய சிறப்பான பணியினைப் பார்க்கும்போது நிச்சயம் அந்த சந்தேகத்திற்கு இடமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து சென்னையில் பால் விநியோகத்தை பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம் தங்கள் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு தான் 1972-ல் 71,902 லிட்டராக இருந்தது இன்றைக்கு 93,200 லிட்டர் ஒரு நாளைக்கு என்ற அளவிற்கு விநியோகத்தை உயர்த்தி இருக்கின்றார்கள். இன்னும் சிறிது காலத்தில் இது ஒரு லட்சம் லிட்டர் என்பதை எட்டிப்பிடிக்கும் என்று திடமாக நம்பலாம்.

இதுபோன்று பால் வழங்கும் “பால் விற்பனை நிலையங்களின்” எண்ணிக்கை 1971-72-ல் 222 என்று இருந்த நிலை மாறி இந்த ஆண்டு அது 250ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுபோன்ற பால் வாங்குவோர்களுடைய எண்ணிக்கையும் 55,919 என்று இருந்தது இந்த ஆண்டு 67,000 பேர் என்று சொல்லத் தக்க அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கின்றது.

இருந்தாலும் சென்னை நகரின் பால் தேவைகளை நம்மால் முழுவதும் பூர்த்தி செய்ய முடியுமா என்றால் நிச்சயம் முடியாது என்ற நிலைதான் இருக்கின்றது. எனவே தான் இரண்டாவது பால் பண்ணையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக திட்டமிடும்பத்தாரில் தொழிற்பேட்டைக்கு அருகில் ஒன்றை ஏற்படுத்த தமிழ் நாடு பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம் முடிவு செய்திருக்கின்றது. இதற்கான பணிகளை இந்திய பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் துவங்கியிருக்கின்றார்கள்.

அந்தப் பால் பண்ணை வேலை முடிவு அடையும் நிலையில் இருக்கிறது. அதன் மூலம் நாள் ஒன்றுக்கு 2 லட்சம் லிட்டர் பாலை நாம் அங்கே பதனப்படுத்த முடியும். ஆக நமக்குத் தேவைப்படுகிற 4 லட்சம் லிட்டர் பாலை இந்த இரண்டு பால் பண்ணைகளின் மூலம் வழங்க முடியும்

பிற்பகல் 1-00

[1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த இரண்டு பால் பண்ணைகளைத் தவிர பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் துணைப் பால் பண்ணைகளையும் ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம். ஈரோடுக்குப் பக்கத்தில் நாள் ஒன்றுக்கு 1 லட்சம் லிட்டர் பாலை பதனப்படுத்தும் கொள்ளளவு உள்ள வகையில் ஒரு துணைப் பால் பண்ணை ஒன்றையும், வடாற்காடு மாவட்டத்தில் வாணியம் பாடியில் 60 ஆயிரம் லிட்டர் கொள்ளளவுக்கு ஒரு துணைப் பால் பண்ணை ஒன்றையும் அமைக்க இருக்கிறோம்.

அடுத்து, தூய்மையான பாலை வழங்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போதே தூய்மையான பாலைத்தான் வழங்குகிறோம். மனித சக்தி பயன்படுத்தப்படாமல் இயந்திரங்களினாலேயே பக்குவப்படுத்தப்பட்டு, புட்டிகளில் அடைக்கப்படுகிற பாலைத்தான் வழங்குகிறோம். ஆனால் பால் புட்டியில் வருகிறபோது நடுவில் சில தவறுகள் நடக்கின்றன என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். வெளிநாடுகளைப் போலவே இங்கேயும் பள்ளாட்டிக் பையில் பாலை வழங்குவதுப் பற்றி பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. இதற்குத் தேவையான இயந்திரம் வெளிநாட்டில் இருந்து வந்தாக வேண்டும். அதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கிறோம். அவர்களும் இதற்கு ஒப்புதல் தருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதை ஒரு சோதனைத் திட்டமாக சென்னையில் நடத்திப் பார்த்து வெற்றி கரமாகச் செயல்பட்டால் சென்னை நகரம் முழுவதற்குமே இதனை மேற்கொள்ள பால் பண்ணைக் கழகம் கருதிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்குச் சென்னை நகரமாக இருந்தாலும், மாநிலத்திலுள்ள திருச்சி, மதுரை, கோவை, வேறு பல ஊர்களாக இருந்தாலும் மில்க் சப்ளை யூனியன், கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் மக்களுடைய தேவைகளை அறிந்து பூர்த்தி செய்து வருகிறார்கள்.

இந்தத்திறை மேலும் சிறந்த முறையில் இயங்க வேண்டுமென்று சொல்கிற கருத்து ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய கருத்தாகும். பால் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கும் கட்டுபடியாகக்கூடிய விலை கொடுக்க வேண்டும், பாலை வாங்கிப் பருகுவோர்களுக்கும் நியாயமான விலையில் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தக் கோரிக்கையை கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர்கள் என்னிடம் பேசுகின்ற நேரத்திலும் தெரிவித்தார்கள். இதுபற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முடிவு சீக்கிரமே அறிவிக்கப்படும். பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சொடிக் சுந்தரபாரதி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் பால் பவுடர் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றார்கள். மதுரைப் பண்ணையில் அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலையை சுமார் 60 லட்சம் ரூபாய் செலவில், நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் லிட்டர் பாலை பவுடராக மாற்ற, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, அந்த வேலைகள் முடியக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. 1973-ஆம் ஆண்டு முடிவுக்குள் அந்த வேலை பூர்த்தியாகி, அந்தத் தொழிற்சாலை செயல்படத் தொடங்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

பங்களுருக்கு தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இருந்து பால் போவதாகச் சொன்னார்கள். போகக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. மிக அதிக அளவில் போகிறதென்று சொல்ல முடியாது. தர்மபுரி மாவட்டமும் இந்த பால் பண்ணை கழகத்திற்குள் வருவதால் உங்கே கிடைக்கிற பாலே சேலத்திற்கோ, சென்னைக்கோ சேகரித்துக் கொண்டு போக ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அதிக நிதி கொடுக்கப்பட வேண்டும், பழைய பாக்கிகளை வஜா செய்ய வேண்டும், அதில் இன்னும் அதிகப்படியான திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று பரிசீலனை செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருந்தாலும் மாநில அளவில் ஒரு அமைப்பு இல்லை. ஆகவே மாநில அமைப்பை ஸ்டேட் டெவலப்மென்ட் என்று உண்டாக்கி, கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகளின் மூலம் கடன் கொடுக்க வகை செய்ய அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேமாதிரி தற்போது 2,322 கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கங்களும், ஒன்றிடங்களும் இருக்கின்றன. எவ்வாறும் நல்ல முறையில் செயல்படுவதாகச் சொல்ல முடியாது. நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக சரியாகச் செயல்படாது மூடப்பட்டவைகள் பல இருக்கின்றன. அவை எல்லாமே நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு வட்டார அமைப்பு என்றில் கொண்டு வர யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். வெகு சீக்கிரத்தில் முடிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு சிறந்த முறையில் மாற்றி அமைக்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன்.

பால் துறையின் அதிகாரியாக ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். நிர்வாகத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளத்தான் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி இருக்கிறார் தவிர, தொழில் நுட்ப யோசனைகள் என்றால்—கால் நடைத்துறைக்கு கால்நடை நிபுணர்கள்தான் இருக்கிறார்கள் பால்துறைக்கு அது பற்றி நல்ல பயிற்சி பெற்ற அதிகாரிகள் தான் இருக்கிறார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி நிர்வாகப் பொறுப்பை கவனித்துக் கொண்டு வருவதானாலே நல்ல முறையில் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்தக்கொள்கிறேன். பால்துறையைப் பொறுத்தவரையில் வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், ஒரு மாடு, இரண்டு மாடு என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிற மிகச் சாதாரண மக்களுக்குக் கூட வாழ்வு கொடுக்கக்கூடிய துறையாகும். எதிர்காலத்தில் இது இன்னும் சிறந்த முறையில் செயல்படவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில் இங்கே சொல்லப் பட்டிருக்கிற கருத்துக்கள் யாவையும் ஆராய்ந்து இந்தத் துறை செயல்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளை மேலிடத்தில் நியமிப்பதன் மூலம் பால் பண்ணைகளை எந்த இடத்தில் ஆரம்பிப்பது என்கிற பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால்....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. நா. வீராசாமி) : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சேரைப் பார்த்துப் பேசவேண்டும். படியின்ட் ஆப் ஆர்டர் ? க்ளாரிபிகேஷனு ?

[1973-மார்ச் 26]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : களாரிபிகேஷன்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : அவர் பேசி முடித்த பிறகு கேளுங்கள். நான் அனுமதிக்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அவர் பேசி முடித்து வெட்டுத் தீர்மானங்களை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்ட பிறகுதான் நான் எழுந்திருந்தேன். நீங்கள் ஆப்செண்ட் மைண்டாக இருந்திருக்கிறீர்கள்.....

(திரு. தியாகராஜன் எழுந்திருந்தார்) நான் முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : வெட்டுத் தீர்மானங்களை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று அவர் சொல்லவில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அதைச் சொல்லவில்லை. அதைத்தவிர அந்த சப்ஜெக்ட் பற்றிய கருத்துக்களை அவர் சொல்லி முடித்த பிறகுதான் நான் கேட்கிறேன்.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Dr. Hande is using strong words as 'absent minded' against the Chair. It is not fair.

(பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை).

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, நான் பதில் சொல்லும்போது டாக்டர் ஹாண்டே ஏதோ சொல்வதற்காக எழுந்தார். அந்த வாக்கியத்தை முடித்துவிட்ட பிறகு அவர் சொல்லலாம் என்ற நேரத்திலேதான் அவரை கையமர்த்தினேன். நான் உட்கார்ந்த பிறகுதான் அவர் எழுந்தார். ஆகவே, அவர் அந்தக் கருத்தைச் சொல்வதற்கு அனுமதிக்கலாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எனக்குத் தெரியாத, புதிதாக இருக்கின்றன ஈல்ஸ் எல்லாம். நான் சொன்னது என்னவென்றால், இந்த டெய்ரி நிர்வாகத்திற்குக் கூட ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்களைப் போடலாம். ஆனால், உற்பத்தி செய்யக்கூடிய டெக்னிக்கல் நிர்வாகத்திற்கு அவர்களை போடக் கூடாது என்பது. இங்கே, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் போடுவதன் மூலம், இன்னொரு கிளையை போடுவது பற்றி, அம்பத்தூரிலே போடுவது பற்றி, அவர்கள் நிர்ணயிப்பார்கள். ஆனால், டெக்னிக்கலுக்குப் பம்பாய்க்குப் போகிறோம். பம்பாயிலே டிரெயினிங் பெர்சன் ஒருவர் இருக்கிறார். மிஸ்டர் குரோடி, பம்பாயிலிருந்து வந்தார். அவர் வந்து யோசனை சொன்னார். அவர் யோசனை கொடுக்கின்ற நேரத்திலே டெக்னிக்கல் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் அதைக் கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். அதை ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி யிடத்தில் சொல்கிறார்கள். இப்படி டெக்னிக்கல் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் யோசனை கேட்பதற்குப் பதிலாக, அவர்களையே அதிகாரியாகப் போடலாம்.

1973 மார்ச் 26]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே

அங்கிருக்கிற டெக்னிக்கல் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் இஸ் குப்பர் ஐ.ஏ. எஸ். இதற்காக, நீங்கள் டெக்னிக்கல் எக்ஸ்பர்ட்ஸையே சேர்த்துவிட்டால், அங்கே பம்பாயிலே இருக்கிற மாதிரி, இங்கேயும் நிர்வாகம் நடக்கும் என்ற அந்த கருத்தை நான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : இந்திய பால் பண்ணைக் கழகத்தினுடைய ஆலோசனையைப் பெற்று, அந்தத் துறையிலே நிபுணர்களாக இருக்கிறவர்களுடைய ஆலோசனையைப் பெற்றுத்தான், பால் பண்ணைகளை, துணைப் பால் பண்ணைகளை அமைப்பதாக இருந்தாலும் செயல்படுகிறார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியினுடைய யோசனையைப் பெற்று செயல்படவில்லை. அந்தத் துறையிலே பயிற்சி பெற்றவர்களுடைய யோசனையைப் பெற்றுத்தான் பயிற்சி பெறுகிறார்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற அறநிலையங்கள் பற்றியெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, கோயில்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களைப் பற்றி, புதிய நிறுவனங்களைக் கண்டு பிடிக்கவும், அதேபோல் புதிய நிலையங்களுக்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தாலும், அல்லது பல்வேறு சொத்துக்களாக இருந்தாலும் அவையெல்லாம் தனியாருடைய வசதியிலே இருக்கிறது. அதை அரசுக்கு மாற்ற வேண்டும். அதை அரசுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அவை இருப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட வேண்டும். நம்முடைய துறையினுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் அவற்றைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இதற்காக தனியாக ஒரு அதிகாரியை நியமித்தோம். அவரின் கீழ் பல அதிகாரிகளை நியமித்து, இன்றைய வரையிலே அவர்கள் தேடிக் கண்டுபிடித்திருப்பது 40,247 நிறுவனங்கள். அவைகளுக்கு 1,98,920 ஏக்கர் சொந்தமான நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிலேயே கொடுத்திருக்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட இடங்களைப் புதிதாகக் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். 13,000-க்கு மேற்பட்ட அறநிலையங்கள் நம்முடைய பொறுப்பிலே இருந்தாலும், புதிதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டவை 40,000-க்கு மேற்பட்டவை என்று சொல்லி இருக்கிறோம். ஆனால் தனியார் நிறுவனங்களாக இருந்தாலும், அவைகளைச் சேர்ந்த சொத்துக்களாக இருந்தாலும், அவைகளை இதுகுறையினர் எடுத்துக்கொள்கிற நேரத்தில், அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறார்கள். நீதிமன்றத்திலே தடை உத்தரவு பெறுகிறார்கள். இப்படி அரசு நிர்வாகத்திலே சில சிக்கல்கள் இருப்பதாலேதான் தாமதம் ஆகியிருக்கிறதே தவிர, வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவும் தாமதம் ஆகிறது என்று சொல்ல முடியாது. இருந்தாலும், தீவிரமாக கவனம் செலுத்தி உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களைக் கொண்டு எதிர்காலத்திலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

அதைப்போல சித்த வைத்திய நிலையங்களையெல்லாம் நிறையத் துவக்க வேண்டுமென்று உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பேசிய நேரத்திலே சொன்னார்கள். ஏற்கனவே சில கோயில்களிலே

[1973 மார்ச் 28]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

துவக்கப்பட்டு, 13, 14 சித்த மருத்துவ மனைகள் அமைக்கப்பட்டதிலே, சில இடங்களிலே அவை வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லை. சில இடங்களிலே, மக்கள் விரும்பவில்லை. கோயில் நிதியை செலவழிக்கின்ற நேரத்தில், அதை வீணாக்காமல் எங்கே தேவையென்பதையறிந்து சித்த மருத்துவ மனையை துவக்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். ஆகவே, வருகின்ற ஆண்டுகளில் எந்த எந்த கோயில்களில் உபரி நிதி இருக்கிறதோ, அந்த அந்த கோயில்களில் இந்த சித்த வைத்திய மனைகள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் நினைத்திருக்கிறோம்.

கோயில் கல்வெட்டுகளிலிருந்து வரலாற்றை தயாரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளிலிருந்து நாம் வரலாறுகளைத் தயாரிக்கிறோம். ஒவ்வொரு மாவட்ட வாரியாக கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள் போன்றவற்றிலிருந்து, அவற்றிலிருக்கிற வரலாற்றுச் சான்றுகளை எடுத்து வரலாறு தயாரித்து வருகிறோம். அப்படிச் கூறுகின்ற நேரத்தில் நிச்சயமாக நம்முடைய தமிழ்நாட்டினுடைய வரலாறு தயாரிக்க முடியும் என்ற நோக்கத்தில்தான் அதற்கான முயற்சிகள் எதிர்காலத்திலே மேற்கொள்ளப்படும் என்று கொள்கைக் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறேன். இப்படி தயாரிக்க வேண்டுமென்று 7, 8 ஆண்டுகளாக 2 மாவட்டங்களில் அந்த முயற்சியை மேற்கொண்டார்கள். விரைவிலே தமிழாய்ந்த நிபுணர்களைக் கொண்டு, வரலாற்று நிபுணர்களைக் கொண்டு, இத்தகைய பணியிலே அவர்கள் ஈடுபட ஆவன செய்யப்படுமென்பதையும் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோயில்களுடைய நிலத்தையெல்லாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், இந்து மதத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட நிலங்களை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது, ஏன் வேறு மதங்களுடைய நிலங்களை எல்லாம் எடுப்பதில்லை என்று சௌடி சுந்தரபாரதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கோயில் நிலங்கள் ஏராளமாக இருந்தாலும் அவற்றிற்கு வெவ்வேறு வருமானக் குத்தகை என்று யார் யாரோ அனுபவித்து வருகிறார்கள். லட்சக்கணக்கான ரூபாய் குத்தகை பாக்கி வரவேண்டி இருக்கிறது. அதனாலே சில கோயில்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆதலால், கோயில்களுக்குப் பாதகம் இல்லாத வகையில் அந்தக் கொள்கையை செயலாற்ற எதிர்காலத்திலே திட்டம் இட்டிருக்கிறோம்.

காரைக்குடியிலே ஒரு திருமண மண்டபத்தை கட்ட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சிதம்பரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் திருமண மண்டபம் கட்டுவதற்கு ஏற்கனவே அனுமதி அளிக்கப்பட்டு, அதற்கு வேண்டிய வேலைகள், சீக்கிரத்திலே துவங்க இருக்கிறது. கோயில் உபரி நிதி போக, மீதி தேவைப்படுகிற நிதி, அரசிடமிருந்தும், மற்ற வகையிலேயும் வசூலிக்கப்பட்டு, திருமண மண்டபம் கட்ட முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

காஞ்சீபுரம் வரதராஜ பெருமாள் கோயில், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோயில் களைப் பற்றியெல்லாம் மதிப்பிற்குரிய ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வரதராஜ பெருமாள் கோயிலுக்கு, யுனெஸ்கோ நிதியுதவித்

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

தருவதாகச் சொல்லியிருந்தாலும்கூட, அவர்கள்தான் காலதாமதம் செய்கிறார்களே தவிர, அரசு பொறுத்த வரையிலே ஒன்றுமில்லை. இதுபற்றி பலமுறை கேட்டாலும், இனியும் வற்புறுத்தி, அந்த உதவியைப் பெற்று, முழு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோயிலைப் பொறுத்தவரையிலும், ரூ. 4 லட்சத்திற்கு மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டு, ரூ. 70,000 செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. பொதுப் பணித்துறையினரிடம் ரிப்பேர் வேலைகள் ஒப்படைக்கப்பட்டு, அதற்கென்று ஒரு உதவி இன்ஜினியர்கூடப் போடப்பட்டு, அவருடைய மேற்பார்வையிலே அதைச் செய்து வருகிறோம். சமீபத்திலே அந்தக் கோயில் வேலைகள் எப்படி நடைபெறுகின்றன என்று நாங்கள் எல்லாம்கூடப் போய்பார்த்து வந்தோம். அப்பணிகளை சீரிய முறையிலே முடிக்க வேண்டுமென்று அன்றாடம் பணியாட்கள் அயராது வேலை செய்து வருகிறார்கள். அத்தகைய திருப்பணியும் நடக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிர்வாக அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் நாட்டிலே, நம் முடைய துறையின்கீழ் உள்ள கோயில்களில் நிர்வாக அதிகாரிகளை நாம் நியமிக்க முயற்சிக்கிறோம். ரூ. 1,000 அளவிலே வருமானம் உள்ள கோயில்களுக்கு நிர்வாக அதிகாரி போட்டால், அவருடைய சம்பளத்திற்கு சரியாகப் போகும் என்று சொன்னார்கள். அங்கே நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிப்பதில்லை. ஆனால், 10 கோயில்கள், 15 கோயில்களை ஒன்றாக சேர்த்து, குரூப் செய்து, அவைகளுடைய வருமானத்தைக் கண்காணிப்பதற்கு, செலவைக் கண்காணிப்பதற்கு, சிறந்த நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதைக் கருத்தில்கொண்டு, நிர்வாக அதிகாரிகளைப் போடவேண்டுமென்று யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். எதிர்காலத்திலே அதுவும் செயல்படுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ரூ. 200 வருமானம் வருகிற கோயில்களிடமிருந்துகூட காண்ட்ரிபியூஷன் கேட்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது சொன்னார்கள். ரூ. 1,000 வரை வருமானம் வருகிற கோயில்களுக்கு 100-க்கு ரூ. 2 கொடுத்தால் பேர்தும் என்று வைத்திருக்கிறோம். அந்த நிலைமையிலேதான் காண்ட்ரிபியூஷன் வசூல் செய்கிறோமே தவிர, ஏதோ அந்த ஆலயத்தினுடைய வருமானத்தைப் பாதிக்கிற அளவுக்கு காண்ட்ரிபியூஷன் வசூலிக்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோயில் சொத்துக்களை, வருமானத்தை வேறு காரியத்திற்கு பயன்படுத்தக் கூடாது, என்று சொன்னார்கள். வேறு நிகழ்ச்சியிலே சொன்ன பதிலையெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டு சொன்னார்கள். ஆனால், வேறு காரியத்திற்கு பயன்படுத்த வேண்டுமென்று அதே நிகழ்ச்சியிலே ஒப்புக் கொண்டார்கள். இருந்தாலும் இங்கே பேசியாக வேண்டியிருக்கிறது. அனைத்தையும் நாம் வேறு காரியங்களுக்குச் செலவு செய்யவில்லை.

[1973 மார்ச் 28]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

குறிப்பாக, பழனியிலே இருக்கிற திருக்கோயில் 52 ஆயிரம் ரூபாயையும் அந்தக் கோயிலுக்கே செலவு செய்வதில்லை, கோயிலுக்கென்று பத்தர்கள் எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டுமென்று....

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : 52 ஆயிரமா ? 52 லட்சமா ? பெரிய கோயில் ஆயிற்றே.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : மன்னிக்கவேண்டும். 52 லட்சம் தான். பழனி கோயிலிலே ஒருநூறு வருகின்ற வருமானத்தை அந்தக் கோயிலுக்கே முழுவதமாகச் செலவு செய்யவில்லை. அங்கேயுள்ள அறங்காவலர்கள், பத்தர்கள் ஆண்டவனுக்குச் செய்கின்ற எல்லாச் செலவுகளும் போக மீதியிருக்கின்ற பணத்திலேதான் முதாயத்திலே தாழ்ந்த நிலையில் உள்ள மக்களுக்காகச் செலவு செய்கிறோம். அங்கே 30 ஊமைக் குழந்தைகளுக்குப் பேசுவதற்குக் கற்றுக்கொடுக்கக்கூடிய முயற்சியை மேற்கொள்ளுகின்ற முறையிலே சென்ற ஆண்டிலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கே அதற்கான ஒரு பள்ளியைத் துவக்கி வைத்தார்கள். இதையெல்லாம் குறை கூறுகின்ற முறையில் உறுப்பினர்கள் பேசுவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பேசவே முடியாத நிலையிலிருந்து 30 குழந்தைகள் பேசுவதற்கும் புத்தகம் படிப்பதற்கும் முடிவற்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் இதைவிட சிறந்த திருப்பணி ஆண்டவனுக்கு என்ன செய்யமுடியும் என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அனாதைகள், ஏழைக் குழந்தைகள் இவர்களுக்காகக் காப்பகங்கள் ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு எல்லாம் உதவிகளைச் செய்துவருகிறது. இதையெல்லாம் தவறு என்று சொன்னால் அந்தத் தவறைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் தயங்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த.ந. அனந்தநாயகி : பெர்சனல் எக்ஸ்பன்டேஷன் சார்., இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்பவர்களுடையது என்று நான் சொல்லவில்லை. அறநிலையங்களைச் சரியாக, சீராக செப்பணிட்டுவிட்டு, அதற்கான காரியங்களை எல்லாம் செய்துவிட்டு, மீதம் இருக்கிற பணத்திலே இதையெல்லாம் செய்யலாம் என்றுதான் சொன்னேன். பெரிய கோயில்களில் மிச்சம் இருக்கிற பணத்தை ஏழை கோயில்களுக்குக் கொடுத்து உதவி பயன்படுத்தலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : ஏழைக் கோயில்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம். கோயில்களுக்கே பயன்படுத்துங்கள், கோயில்களுக்கே பயன்படுத்துங்கள் என்று அவர்கள் சொல்வது கோயில் திருப்பணிகளுக்குச் செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே 1966-67-ம் ஆண்டிலே 200 கோயில்களுக்குத்தான் திருப்பணி செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது நாம் 700 கோயில்களுக்கு திருப்பணி செய்து வருகிறோம். வருகின்ற ஆண்டிலே 1000 கோயில்களுக்குத் திருப்பணிகள் செய்வதற்கு திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இதற்காக அரசாங்க உதவி 50 ஆயிரம் ரூபாய் என்றுதான் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு 2 லட்சம் ரூபாய் என்று மாறி 4 லட்சம் ரூபாய்க்கு

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

வந்து நின்றது. 5 லட்சம் என்பது மாறி இந்த ஆண்டு அரசாங்க உதவி 6 லட்சம் என்று கொடுத்து இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே கோயில் திருப்பணிகளைக் குறைத்து கோயில் நிதியிலிருந்து வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறைபாடுகளையெல்லாம் சொன்னார்கள். அவற்றையெல்லாம் திருத்த நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருத்தணியோடு சேர்ந்த கோயில்களுக்கும் திருப்பணி வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். திருத்தணி கோயிலிலே ஏராளமான நிதி வருமானம் வருகின்றது. எனவே, அதைச் செய்வதில் தடை ஒன்றும் இல்லை. அதைச் சீக்கிரமாகச் செய்வதற்கு, அந்தக் கோயில்களைப் புதுப்பிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு நடைபெற வேண்டுமென்று குற்றச்சாட்டுக்களை சொன்னார்கள். ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படுவதாகவும் அதனால் அரசியல் வந்துவிட்டதாகவும் சில பேர்கள் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும்கூட, சேராதவர்களாக இருந்தாலும்கூட, கோயில்களில் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் பொறுத்தவரையில் எங்கே எந்தக் குறை என்பதைச் சட்டிக்காட்ட வேண்டும். கட்சி ரீதியிலே குற்றச்சாட்டுச் சொல்லவேண்டுமென்று தவறான கருத்தைச் சொல்கிறார்கள் என்பதைத்தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் எங்கேயும் நடைபெற வண்ணம் முன்னாலே நடைபெற்றதுபோன்ற பூணூல்கள், கோயில் வருமானத்தைச் சீர்செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அர்ச்சகர்களாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை நியமிக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்த அரசு சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறது. அது இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அவர்கள் அதை ஏதோ சாதாரணமாகச் சொன்னார்கள். எந்த அளவிற்கு அதனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மகிழ்ச்சியடைக்கிறார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஏதோ ஒரு பெரிய உத்தியோகத்தைப் பெற்றது போல, கிடைக்காதது தங்களுக்குக் கிடைத்ததைப்போல அதை அவர்கள் கருதுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமுதாயத்திலே அவர்கள் நிலை உயர்வதற்கு, அவர்களுடைய அந்தஸ்து உயர்வதற்கு அப்படிப்பட்ட சட்டத்தை நாம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அர்ச்சகர்களாக நியமிக்கும் சட்டம் கொண்டுவந்தது, போதாது, அவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். ஆக வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். உத்தியோகத்திற்கு அவர்களும் வரமுடியாது என்பதில்லை. அவர்களும் வரலாம். ஐதாபதியாகக் கூட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வரலாம். ஆனால் அர்ச்சகர்களாக வர

[1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

முடியாதா என்ற நிலை இருந்தது. அந்தத் தடையையும் நாம் நீக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். சாதாரணமாக தாழ்த்தப்பட்ட குடிமகன் தேர்தலிலே போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று ஜனாதிபதியாக வருவதற்கு முடியும். ஆனால் ஆண்டவனைத் தொட்டு வழிபட, அர்ச்சகர்களாக இருந்து மாலைபோட முடியாத நிலைமை இருந்தது. அப்படிப்பட்ட தடையை நீக்கவேண்டுமென்றுதான் நாம் சொல்லுகிறோம்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசும்போழுது தேவஸ்வம் போர்டுபற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே அதைப்பற்றி நான் சொல்லி இருக்கிறேன். நாமே அதைத் திருத்தவது அது இருந்தாலும்கூட மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒப்புதலோடுதான் இங்கே திருத்தத்தைக் கொண்டுவரக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று சட்டத்தறையின் கருத்து இருக்கிறது. எனவே மத்திய அரசிற்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். சீக்கிரத்திலே உவந்து விடும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

தேவஸ்வம் போர்டு ஊழியர்கள் பிரச்சினை பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவற்றையெல்லாம் போக்குவதற்குச் சீக்கிரத்திலேயே முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வடமொழியிலே சில கோயில்களில் அர்ச்சனை நடப்பதாகச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டிலே தமிழிலேதான் வழிபாடு நடைபெற வேண்டும். யாராவது விரும்பிக் கேட்டால் வடமொழியிலே நடத்தலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. யாராவது தமிழிலே கேட்டு, அதை மறுத்திருப்பார்கள் என்றால், எந்தக் கோயிலில் அப்படி நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்தால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல்வேறு கருத்துக்களையெல்லாம், கோயில் நிர்வாகம் நல்லமுறையிலே நடைபெற வேண்டும், கோயில் சொத்துக்கள் எல்லாம் சிறந்த முறையிலே நிர்வகிக்கப்பட வேண்டுமென்றெல்லாம் நல்ல பல யோசனைகளைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அவைகளைப் கருத்திலே கொண்டு எதிர்காலத்திலே இந்தத்துறை செயல்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வருகின்ற ஆண்டிலே முக்கியமான சில பணிகளைச் செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

தமிழகத்திலே ஏழைகளியவர்களுடைய குமந்தைகளுக்கு ஊட்டச் சத்துணவு இல்லாத காரணத்தினாலே எந்த அளவிற்கு அவதிப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். அரசாங்கம் பல்வேறு துறைகளிலிருந்து ஊட்டச் சத்துணவு கொடுப்பதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் எந்த எந்தக் கோயில்களில் உபரி நிதியிருக்கிறதோ, அதைப் பயன்படுத்தி சாதாரண குமந்தைகளுக்குப் பால் வழங்குவதற்கு, மூன்று வயதிற்குட்பட்ட குமந்தைகளுக்குப் பால் வழங்குவதற்கு, திட்டமிட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

மதுரையிலே பழமுதிர்ச்சோலை என்ற இடம் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே முருகனுக்கு 6 படை வீடுகள் என்று சொல்வார்கள். 6 கோயில்கள் சிறப்பாக இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றான பழமுதிர்ச்சோலை சிறிய கோயிலாக இருப்பதால், அங்கே 25 லட்சம் ரூபாய் செலவிலே புதிய கோயிலை அமைக்க கருதியிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே தமிழ் கவிஞர்களை ஊக்குவிப்பதற்காகச் சிறந்த கவிதைகளைப் பாடுகிற திறமைபெற்றிருப்பவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையிலே—சங்க காலத்திலே இறைவனே பாட்டுப் புலவகை மாறி சங்கம் ஏறி கவிதை பாடி பாண்டிய மன்னனிடத்திலே பொற்கிழி பெற்ற வரலாறு நமக்கு தெரியும்—அந்த வரலாற்றை மக்களுக்கு உணர்த்துகின்ற வகையிலே அந்த மதுரையிலேயே கவிதைப் போட்டி நடத்தி சிறந்த கவிஞர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றவர்களுக்குப் பொற்கிழி வழங்குவதற்கான திட்டமும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தென்ஆற்காடு மாவட்டத்திலே திருவாமுத்தூர் என்ற ஊரில் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே கண்பார்வையற்றோருக்கு உணவு கொடுத்து படிப்பு சொல்லிக் கொடுத்து தவியதாக கல்வெட்டுச் சான்றுகள் இருக்கின்றன. மேலும் அந்தச் சான்றுகளை நாட்டுக்கு உணர்த்துகின்ற வகையிலே கண்பார்வை பள்ளியை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சையில் இருக்கின்ற சோழமகாதேவியில், ராஜராஜசோழன் தமக்கை குந்தமாதேவி அங்கே இருக்கின்ற திருக்கோயிலில் மருத்துவ நிலையம் அமைத்து அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு மருத்துவப்பணியாற்றினார் என்று கல்வெட்டிலிருந்து காண்கிறோம். அத்தகைய வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க அந்தப் பகுதியில் சித்த மருத்துவசாலை ஒன்றினை ஏற்படுத்தவிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையிலிருக்கின்ற திருக்கோயில் ஊழியர்களுக்குச் சம்பள உயர்வை அறிவித்திருக்கிறேன். அதைப்பற்றி சில சந்தேகங்களைக்கூட என்னிடம் வந்து கேட்டார்கள். நமது துறையிலிருக்கின்ற கோயில்களில் எல்லாம் ஒரேவிதமான வருமானம் இல்லை. ரூ. 200 வருமானம் உள்ள கோயிலிலிருந்து ரூ. 52 லட்சம்வரை வருமானமுள்ள பல்வேறு கோயில்கள் இருக்கின்றன.

இந்தத் துறையிலுள்ள இந்தக் கோயிலில் பணியாற்றுகிற 50 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு ஆண்டுதோறும் ஊதிய உயர்வும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நீண்டநாட்களாக வைத்து, எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய அந்தக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று திரு. தேவேந்திரன் அவர்களும், மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், மேலவையில் தவத்திரு குணர்க்குடி அடிகளார் அவர்களும் பலமுறை கேட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவாரத்திற்கு

பிற்பகல்
1-30

[1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

முன்னால் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேலவையில் வரவுசெலவு திட்டத்தின் பேரில் விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்கின்றபோது இந்த மன்றத்திலே அது அறிவிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்த ஆணையை ஏற்றுத்தான் 17 ஆயிரம் கோயில்களில் வேலை செய்திரு 50 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஊழியர்களுக்குச் சம்பள விகிதங்கள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால், ரூ. 60 லட்சம் ஆண்டு தோறும் அதிகமாக செலவாகுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். இதனால் மூப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ரூ. 30 சம்பளம்—இப்போதும் அதே ரூ. 30 சம்பளம் என்றிருக்கிற நிலையை மாற்றி, அவர்கள் சம்பள உயர்வு பெறுகின்ற நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அறநிலையங்களில் வருகின்ற மொத்த வருமானத்தில், மற்றச் செலவுகளுக்கும் பணம் இருக்க வேண்டுமென்று, 30 விழுக்காட்டிற்கு மேல் நிர்வாகச் செலவுகள் போகக் கூடாது என்று இருக்கிறது.

எனவே அந்த 30 விழுக்காட்டிற்குள் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்ற நிலையில் அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையிலேயே ஊதிய உயர்வுக்கு வழிவகை செய்து, சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல்வேறு தரப்பட்ட வருமானம் உள்ள கோயில்களின் ஊழியர்களின் சம்பளத்தை முறைப்படுத்துவது பற்றி பிரச்சினை எழுந்தது. அதைப் பரிசீலித்து, கோயில்களை, அவற்றிற்கு வருகின்ற வருமானத்தின் அடிப்படையில், 12 பிரிவுகளாக பிரித்திருக்கிறோம். முதலில், 15 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட வருமானம் உள்ள கோயில்கள் என்று தனியாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட பணியாளர்களுக்கு அர்ச்சகராக இருந்தாலும், நாதஸ்வரம் வாசிப்பவராக இருந்தாலும். எழுத்தாளராக இருந்தாலும் ரூ.112 அடிப்படைச் சம்பளம் கொடுக்கலாம் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். அடுத்து ரூ. 5 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 15 லட்சம் வரை 2-வது நிலையிலேயும் ரூ. 2 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 5 லட்சம் வரை 3-வது நிலையிலேயும், ரூ. 1 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 2 லட்சம் வரை நான்காவது நிலையிலேயும் ரூ. 50 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 1 லட்சம் வரை 5-வது நிலையிலேயும், வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ரூ. 50 ஆயிரத்திற்குக் கீழே வருமானம் உள்ள கோயில்களையும் 5 பிரிவுகளாகப் பிரித்து ரூ. 2 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 5 ஆயிரம்; ரூ. 5 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 10 ஆயிரம்; ரூ. 10 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 20 ஆயிரம்; ரூ. 20 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 30 ஆயிரம்; ரூ. 30 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 40 ஆயிரம்; ரூ. 40 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 50 ஆயிரம்; இப்படி ஒட்டு மொத்தமாக 12 நிலைகள் உள்ள கோயில்களாகப் பிரித்து வருமானத்திற்குத் தகுந்தாற் போல் சம்பள உயர்வு வைத்து சம்பளத்தை நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில், இந்த ஆலயங்களில் பணிபாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் அத்தனை பேரும் பயனடைவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நீண்டநாட்களாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த அந்த ஊழியர்களுடைய கோரிக்கையை இன்றையதினம் நமது அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

இங்கே பல யோசனைகளையெல்லாம் இந்தத் துறையின் வளர்ச்சிக்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் வரவேற்று, பால் வளத் துறையும் சரி அறநிலையத் துறையும் சரி, சிறந்த முறையில் செயல்பட நல்ல முயற்சிகளை எடுக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாமல் ஏகமனதாக இக்கோரிக்கையை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி.கே. தங்கமணி: தலைவரவர்களே, அறநிலைய ஊழியர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு செய்தது நல்ல செய்தி தான். மதுரையிலே 60 சேவகர்களும் 40 கிளார்க்குகளும் முறையே ரூ. 137, ரூ. 171 என்ற அளவில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு எந்த முறையில் கொடுக்கப்படவிருக்கிறது? சம்பள உயர்வோடு அவர்கள் தங்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் வைத்திருக்கிறார்கள். அது எந்த அளவுக்கு கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

இராமேஸ்வரம் கோயிலில் எல்லா ஊழியர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான சம்பளம் ரூ. 100 என்று வைத்திருக்கிறார்கள், அதில் பாகுபாடு வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். எந்த முறையில் அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு இருக்கும்?

இராமேஸ்வரத்திலிருந்து தனுஷ்கோடி ரோட்டில் கோதண்டராமர் சுவாமி கோயில் இருக்கிறது. மெயின் ரோட்டிலிருந்து ஒரு மைல் சுமத்திரத்திற்குள்ளே போக வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ரோடு 6 மாதம் தண்ணீருக்குள்ளே இருக்கிற காரணத்தால், அந்த ஒரு மைல் ரோட்டை போட்டால் அந்தக் கோயிலுக்குப் போகிறவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று பல மகசர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ரோடு போட்டிருந்தாலும் கூட, இன்னொரு ரோடு போட வேண்டும் அந்த ஒரு மைல் ரோட்டைப் போட இந்த இலாக்கர ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச் வி. ஹாண்டே: தலைவரவர்களே, பொன்னேரியில் நான்கு வருஷமாக தேர் ஓடவில்லை. அந்தத் தேரை ஓட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். பக்தர்கள் எப்படியாவது இந்த ஆண்டு அந்தத் தேர் ஓட வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, என்னுடைய தொகுதியில் உபிராமி அந்தாதி திருவழாநடந்தது. அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. என்ற முறையில் நான் கலந்துக்கொள்ள வாய்ப்பில்லை. என்னை எதிர்த்து இன்றைக்கு மேல் சபை உதவித் தலைவராக இருக்கிற ம. பொ. சிவஞானம் அந்த விழாவிற்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார். எல்லோருக்கும் அனுப்புவதுபோல ஒரு இன்விடேஷனை எனக்கு அனுப்புகிறார்கள். அதில் பங்கு பெற எனக்கு ஏன் வாய்ப்பு தரப்படவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒரு முறை பெருந்தன்மையாக, உங்களுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்ன

[1973 மார்ச் 26]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

னார்கள். எனவே, தொகுதி எம்.எல்.ஏ. என்ற முறையில் எனக்கும் அழைப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்குமேயானால், கலந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். இன்றைக்கு என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்திலே கூட,

“To discuss the steps taken by the Government to revise the scales of pay for all servants in the temples.”

என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். ரூ. 10 கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறினார்கள். ரூ. 10 போதாது. புரோவின்ஷியலைஸ் பண்ண வேண்டும், அதற்கான முயற்சி எடுத்தாக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு கமிட்டி போட்டு ஆராய்வது கூட நன்றாக இருக்கும். அதற்கு அரசு முன் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கே. டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் தெரிவித்தது போல ரூ. 15 லட்சம் வருகின்ற எல்லாக் கோயில்களிலும் பணியாற்றுகின்ற அரசு ஊழியர்களில் எந்த வகுப்பில் சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, அதே முறையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, ரூ. 15 லட்சம் வருமானம் வருகிற கோயிலில் பணியாற்றுகின்ற நாதஸ்வர வித்துவான் நான்கு பேர் கொண்ட செட் மொத்தம் 5 பேருக்கு இப்போது இருக்கின்ற சம்பளம் ரூ. 170. மாற்றப்பட்ட சம்பள விகிதத்தில் அவர்கள் ரூ. 250 பெறுவார்கள்.

அத்தோடு, ஆண்டுதோறும், ரூ. 10 இன்கிரிமென்ட் கொடுக்கப்படும். மேலும், ரூ. 200 வருமானம் உள்ள கோயில்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியருக்கு, ரூ. 3½ சம்பளமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அறிவார். அந்த முறையில் அவர்களுக்கு ரூ. 10 கொடுக்கப்பட்டால், அவர்கள் அதைக் குறைவு என்று கருதமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ஊழியர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசும் போது அவர்களே எதிர்பார்த்தது ரூ. 5 தான். ரூ. 10 என்று சொல்கின்றபோது மகிழ்ச்சியோடு சென்றிருக்கிறார்கள். அந்த அளவில் சம்பளம் உயர்த்தப்படும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே பொன்னேரியில் தேரை ஓட்டவேண்டுமென்று கூறினார்கள். அதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்து, தேரை ஓட்டுவதற்கு தேவையான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கிறோம். 25 ஆண்டுக்கும் மேலாக ஓடாதிருந்த திருவாரூர் தேரையே ஓட்டியிருக்கிறோம். இந்தத் தேரை ஓட்டுவதற்குச் சங்கடமேதும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விழுவிற்கு அழைக்கவில்லை என்று அம்மையார் சொன்னார்கள். அது அமைச்சரின் வேலை அல்ல. அறங்காவலர்கள் அது பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் ம.பொ. சிவஞானம் அவர்கள் இந்த விழாவைத் துவக்கி வைக்க அழைத்திருந்தார்கள். கல்வெட்டைத் திறக்க நான் அடைக்கப்பட்டிருந்தேன். அறிஞர் பெருமக்கள் எல்லாம் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். அம்மையார் அவர்களும் சொற்பொழிவாற்றியிருக்கலாம். அதில் ஓட்டேபனையே துயில்லை.

1973 மார்ச் 26]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி. இராமேஸ்வரத்திலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ள வைத்தியனாத சுவாமி கோயிலுக்குப் போவதற்கு சரியான ரோடு இல்லை. அந்த ரோட்டில் தனுஷ்கோடிக்குப் போவதற்கு 7-வது மைலில் கோதண்ட ராமசாமி கோயில் என்று ஒன்று இருக்கிறது. பல பக்தர்கள் போகிறார்கள். ஆறு மாத காலமாக அந்த ஒரு மைல் ரோட்டில் போக முடியாத நிலை இருக்கிறது. அந்த ஒரு மைல் ரோட்டைப் போடுவதற்கு மத்திய சர்க்காரைக் கேட்பதற்குப் பதிலாக கோயில் திருப்பணிப் பகுதியாக இந்த இலாகாவே அதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பக்தர்கள் கோயிலுக்குப் போவதில் இருக்கும் சிரமங்களுக்காகக் கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் கவலைப் படுவதற்குப் பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது பற்றி ஆலோசித்து, பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : நிதிக் கோரிக்கை எண் 12-க்கு திருவாளர்கள் செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி, ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, ஆர். பொன்னப்ப நாடார், ஆ. கு. சுப்பையா ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருமப்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 86,99,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 10-க்கு திரு. கே. எஸ். கோதண்ட ராமையா, டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே, திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி, திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. ஏ. சுவாமி தாஸ் ஆகியோர் கொடுத்தள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருமப்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,02,28,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

[1973 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் காலே நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் இன்று மாலை 4-30 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-43 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

இடைவேளைக்குப்பின் பேரவை மீண்டும் மாலை 4-30 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் கூடியது.

(6) 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும்
ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 4.—பொதுவிற்பனை வரிசளும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,11,31,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I move the following cut motion—

To discuss policy

“That the allotment of Rs. 3,11,31,300 under Demand No. 4—General Sales Tax and other taxes and duties—Administration be reduced by Rs. 100.”

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I move the following cut motion—

To discuss policy

“That the allotment of Rs. 3,11,31,300 under Demand No. 4—General Sales tax and other taxes and duties—Administration be reduced by Rs. 100”.